

ATEITIS

THE LITHUANIAN TRI-WEEKLY "ATEITIS"
 Published Every Tue. Th. r. and Sat. By
 "ATEITIS" Publishing Co. at Boston, Mass.
 Yearly Subscription: \$2.50
 In United States.....\$2.50
 To Foreign Countries.....\$3.50
 Advertising rates on application.
 All communications should be addressed:
Ateitis Pub. Co.,
 366 W. Broadway, So. Boston, Mass.

"ATEITIS" EINA KAS ANTRĄ DIENĄ:
 Utarminks, Ketvergais ir Subatomis.
 Leidžia "Ateitis" B-vė. Prenumeratos kaina:
 Suvienyose Valstijose metams.....\$2.50
 ..... pusei metų.....\$1.50
 Kitose Vičpatysėse metams.....\$3.50
 ..... pusei metų.....\$2.00
 Apparatinių Kainų Klausite Iškau. Adresas:
Ateitis Pub. Co.,
 366 W. Broadway, So. Boston, Mass.

KAINA 3 CENTAI

Entered as Second-Class matter January 14, 1914, at the Post Office at Boston, Massachusetts, under the Act of March 3, 1879.

No. 90

Telephone:
So. Boston 21087.

South Boston, Mass., Ketvergas, Lepos (July) 27 d. 1916 m.

Telephone:
[So. Boston 21087.

Metai III.

Talkininkai spaudžia teutonus.

Rusai perejo upe Slonevka.

Pragariškas mušis prie Pozieres.

Italai užeme viršukalnes Alpuose.

Francuzai atmuše atakas.

Turkai traukiasi visame fronte.

ANGLAI STUMIASI PIRMYN.

Londonas. — Anglų-francuzų fronte keliose vietose mušiai traukiasi be pertraukos. Ypač smarkūs susirėmimai ištiko prie Pozieres griuvėsių, kur jau kelios dienos eina smarkiausi mušiai.

Vokiečiai stumiami atgal. Taip-gi smarkūs mušiai ištiko Bazentin-le-Petit, kur taip-gi vokiečių atakos sumuštos. Kitoj vietoj, prie Trones Wood, ir-gi buvo mušiai palei kaimą Guillemont.

Pozieres, karėn nuo Guillemont ir prie Ginchy frontų vokiečiai sutraukia karnuolės net iš Verduno fronto ir daug kariuomenės. Mat čionai labai svarbios pozicijos, kurių atidavimas didelius nuostolius padarytų.

Somme apeliokėje vokiečių atakos atmuštos. Prie Verduno ir-gi buvo smarkūs susirėmimai. Belgų fronte, pajurėje, tik artilerijos mušis prie Dixmude. Kitose vietose nėra jokių atmainų.

ANGLAI PAĖMĖ VOKIEČIŲ POZICIJAS.

Londonas. — Tarpe Hogn miško ir Guillemont pasikartojo kontratakos. Anglai atmuše vokiečių atakas patį smarkiai puolėsi ir užėmė didelį plotą kaimo. Suėmė 2 kulkasvaizdžiu ir 145 belaisvių.

ANGLAI SUMUŠTI PRIE SUEZO KANALO.

Konstantinopolis. — Į rytus nuo Suez kanalo Anglų kavalerijos burį užpuolė turkai ir sumušė. Anglai apvaisdami mušio vietą paliko kelis užmuštus.

FRANCUZAI SUĖMĖ VOKIEČIŲ BATARĖJĄ.

Paryžius. — Mušiai tęsiasi Somme ir Verduno apeliokėje. Francuzai turi abiejose vietose pasisekimų.

Pietinėje Somme dalyje prie Estrees įvyko smarkus mušis. Laike mušio prieš-

kinės eilės užlindo vokiečiams iš užpakalio ir suėmė vieną vokiečių batarėją ir apie 6 kulkasvaizdžius. Mušis dar tęsiasi.

FRANCUZAI PAĖMĖ APKASUS VERDUNO FRONTE.

Paryžius. — Ant tiesių, upės Meuse kranto įvyko smarkus susirėmimas ir Thiaumont apkasų dalis pa puolė francuzų rankosna. Suimta kulkasvaizdžių ir šiaip karės medžiagos. Pastaromis 10 dienų suimta 800 kareivių.

ITALAI ATĖMĖ POZICIJAS IŠ AUSTRIJOS.

Rymas. — Trentine ir Astiko klonyje austrai labiausiai nukentėjo. Italai čionai paėmė pozicijas ant Monte Cimont.

Lagarina klonyje dideliais artilerijos mušis

Kitose vietose austrų padarytos atakos atmuštos ir tik prie Monte Stradone atmušus austrų atakas užėmė naujas pozicijas.

Kitose fronto vietose veikia artilerija arba ramu.

VOLYNIOJE VOKIEČIAI LAIMĖJO.

Berlinas. — Pietinėje Volynijoje, netoli Berestechk, prie Galicijos rubežių ištiko smarkus mušis. Rusai atakavo vokiečių pozicijas ir tik po smarkaus vokiečių atremimo, atakos buvo sulaukytos ir rusai traukėsi atgal. Rusų atakos visame fronte atmuštos.

VOKIEČIAI NUSTOJO 12 MYLIŲ POZICIJŲ.

Londonas. — Rygos fronte buvo dideli mušiai ir rusai keliose vietose pirmąją fronto liniją perkirto, išiveržė į vokiečių tranšėjas ir smarkiomis atakomis pludo ant vokiečių, kuriuos atstumė atgal 12 mylių. Vokiečiai atstumi nuo Rygos prie Ikskulės. (Išilgai fronte apie 30 mylių).

Prezidentas Wilsonas su savo žmona Philadelphijoj. Jiedu dabar labai dažnai važinėjas su tikslu reklamos ir agitacijos. Mat artinasi rinkimai.

Mušis tęsiasi apie 4 dn. Tai buvo smarkiausias mušys, koks tik lig šiol tame fronte buvo.

PRIE UPĖS LIPA SMARKŲ MUŠIAI.

Petrogradas. — Prie upės Lipa jau kelinta diena tęsiasi mušiai. Tai vieni pelno, tai vėla kiti. Mušiai smarkūs. Kuo jie baigsis, nežinia.

ATMAINŲ NĖRA.

Petrogradas. — Ties Ryga dar mušis neužsibaigęs. Vokiečiai dar užpuolimus su tikslu atsiimti nustotų vietų. Rygos-Dvinsko fronte ir lig ofensyvo fronto kuo ne ramu. Ofensyvo fronte mušiai įvyko ties Lipa ir Strypu upių ir prie Karpantų. Kitose vietose atmainų nėra.

Įvairios žinios.

AIRIJOS REIKALAI.

Veļ artinasi krizis.

Kieč laiko atgal Lloyd

George su airių partijų vadovais išdirbo laikinosios Airijos Autonomijos projektą. Sulig to projekto Airijai, išskyrus 6 Ulsterio apskričius bus suteikiama autonomija. Tu 6 apskričių išskyrimas taipgi kairie kiti dalykai buvo įtraukta projektan tam laikui butent: karės laikui ir dar 12 mėnesių po karės pabaigos.

Su tokiu projektu sutiko airių nacionalistų partijos vadas Redmond ir unijistų Carson.

Dabar prisiėjo ministeriu kabinetui Atstovų rumui ir

Lirdų rumui šį įstatymą -projektą užtvirtinti.

Vienok konservatyvas ministeris Lansdowne buvo priešingas ištam Lloyd George'io išdirbtam projektui ir padarė įtekme į konservatyvus, kurie kėsinais projektą sulaikyti. Jis nūri, kad Ulsteris būtų ant visados išskirtas iš autonomiškos Airijos.

Prieš šitą nuomonę Atstovų Rumuose išstojo nacionalistų vadas Mr. Redmond's ir palaiko projektą.

Delei šio anglų kabinete matoma įsitempimas ir jeigu šis Airijos Autonomijos projektas nepraeitu, tai spėjama, kad Lloyd George ir Asquith rezignuos iš kabineto. Taip-gi pusiau oficialiai kalba, kad nepraėjus projektui gali būti paleistas Anglijos parlamentas ir nu skirti nauji rinkimai.

Kas bus, greita ateitis išriš.

POPIEŽIUS UŽSISTOJA UŽ CAZSEMENT.

Rymas. — Airių nacionalistai kreipėsi prie popiežiaus Benedicto, kad jis užtartų Roger Casement'ą ir panaudotų jos išgelbėjimui nuo mirties visą savo galę. Popiežius prižadėjo, kiek jam bus galima gelbėsias nuo mirties Casement'ą.

CASAMENTUI NELEIDO ATSIŠAUKTI Į LORDŲ RUMĄ.

Londonas. — Kadangi Casemento augštesnysis kriminalis teismas apeliacija atmetė, dabar buvo atsišaukta į Lordų Rumą ir tenai jieskoma užtarimo, bet vyriausias prokuroras neleido kreiptis į Lordų Rumą.

NAUJAUSIOS ZINIOS.

RUSŲ FRONTAS. Visame fronte, nuo Rygos lig Rumunijos, buvo smarkių mušiu. Ypač pasižymėjo mušiai ant Naroč ežero, Baranovičių, ir Galichanino (Galicijoje), kur rusai paėmė 2 armotas, kulkasvaizdžių ir belaisvių. Prie Slonevka paimta 4 armotos, 4 kulkasvaizdžiai ir 1000 kareivių per vieną dieną. Mušis dar tęsiasi.

Karpatų kalnuose, į vakarus nuo Kimpolung, taipgi buvo dideli mušiai.

Vokiečiai praneša, kad jie turėję pasisekimų prie Dauguvos ir rusų atakas atmušė.

KAUKAZO FRONTAS. Čia rusai greitai eina pirmyn. Užėmė Erzingano apeliokėje ketelą kaimų. Turkai visame Užkaukazio fronte neatsilaiko. Jau kraustosi iš Erzingan (centralėje Armenijoje).

ITALŲ FRONTAS. Italai Posina-Astiko klonyje užėmė Monte Cimone. Viršukalnėse tarpe Monte Chiesa ir Monte Campigoletto italai užėmė naujus plotus pozicijų ir suėmė belaisvių.

FRANCUZŲ - ANGLŲ FRONTAS. Ofensyvo fronte mušiai vis tęsiasi. Prie Estrees ir Pozieres anglai paėmė naujas vietas. Čia buvo pragariški mušiai-skerdynės. Francuzai užėmė prie Vermandovilliers tranšėjas. Prie Verduno mušiai buvo ties kalva 304, Fleury ir La Laufee apeliokėse. Alsacijoje artilerijos mušiai.

DANŲ KOLONIJĄ WEST INDIJOJE NUPIRKO SUV. VALST.

Washington. — Šiomis dienomis Baltajame Name (Washington) susitarta su Danų vyriausybe apie Vakarų Indijas. Už tą koloniją su Danų valdžia sulygta \$25,000,000.

Jau buvo pasikėsinę šią koloniją iš Danų valdžios nupirkt SUV. Valst. dar 1901 m., bet tuomet pasipriešino Vokietija, taip ir užsiliko lig šiol nenupirkto.

Šitoji Danų kolonija susideda iš salų: St. Thomas, St. John ir St. Croix (Santa Cruz). Išviso plotas apie 100 keturkampių mylių. 1910 m. buvo išviso 30,000 gyventojų.

Viriausias miestas Christiansted ir didžiausias miestas Charlotte ant St. Thomas salos. Salos turtu yra cukrus, kurio kas metas daug išsiunčiama. Šitos salos del SUV. Valst. turi didelę strategišką (militarų žvilgsniu) vertę. Jos randas į rytus nuo Porto-Rico salos.

Louis D. Brandeis iš Bostono, kuris neseniai išrinktas Augščiausiojo Teismo nariu rezignavo iš visų žydų komitetų.

Lietuviai Amerikoje.

WILKES BARRE, PA.
Du Vogtu žvilgsniu iš "Lietuvos Vyčių" Kongreso.

I. Pirmieji bandymai.

Kaip jau gerb. "Ateitis" skaitytojai žino, liepos 10, 11 ir 12 dienomis, Wilkes Barre lietuvių bažnyčios rūsyje, atsibuvo "Lietuvos Vyčių" Kongresas...

Kadangi mėnuo atgal Rymo Su-mas iš savo Seimo išvijo laikraštinkus, ir kadangi vėliau, Šv. Juozapo Dr-kų Są-ga padarė tą pat, todėl jau buvo iš anksto spėta, kad ir čia, kalbamamjame "Vyčių" kongrese, ne- kitaip atsitiks. Nesa vyčiai — tai juk yra daug karingesnės dvasios ir su jais tai "ostorož-no!"

Pirmadienio ryte (10-VII), budamas prie užsiėmimo ir ne-galėdamas ypatingai atsilankyti, — telefonuojau pas vietos klebo-ną ir klausiu: "Ar svečiai, bei šiaip pašaliniai žmonės, bus lei-džiami "vyčių" kongreso sesijų laiku svetainėn?" Klebonas at-sako: "Aš nieko nežinau. Jie tą patį nutars". Hum... Nežinau... O vienok tiek žinojo, kad "nu-tars".

II. Pirmas žvilgsnis.

Kaip esmi minėjęs, tą dieną buvau prie užsiėmimo. Apie pir-mą val. po pietų, ėjau pro šalį bažnyčios. Žiuriu — rūšies lan-gai atidarinėti; viduje gi tęsiasi kongreso posėdis. Buvau trupu-tį apsitrynęs. Todėl nubėgęs na-mo ir šiek-tiek apsisvarinęs, pa-siėmęs popieros sąsiuvinį ir pai-šėlį — sugrįžau. Man sugrįžus prie minėtos rūšies, buvo jau 1:15 po pietų. Priėjęs prie du-rų, randu beerzint su vytaiteis kruvelę vyčių-delegatų. Ri-tuos vidun. Ant laiptų, čia-pat sutikau ir kitą būrelį, belipant laukan. Nusileidau žemyn, rusin. Rusų jau veik tuščias tik keletas vytaičių, apspitę ko-lį ten dvasiškį, flirtuoja.

Patikęs vieną vietos, man pa-žįstama vyti ir klausiu.

"Ar jau po viskam šiadien?"

"Aš nieko nežinau, —atsako".

"Aš ir tik vos dabar užėjau, praėdamas iš darbo pietų."

Klausiu antro, kuris išrodė turis šį-tą su viršminėtu kon-gresu bendro: "Ar jau po viskam šiadien, ar tik pietum pertrauka?"

"Taip, jau po viskam" — at-sakė pastarasis.

Suprantama, kad buvau pri-gautas. Tai buvo tik — kaip g. Skaitytojai vėliau persitiki-rins, — sesija buvo pertraukta pietų laikui.

III. Išigavimas vidun ir antras žvilgsnis.

Patikėjęs, nors ir su abejone, nuėjau prie savo užsiėmimo. Penktą val. vakaro (pirmadienyj 10-VIII, grįžtu namo. Žiuriu — kongresas tebesitęsia. Rusies duris, langai, atidarinėti. Užėjau. Nusileidęs laiptais žemyn, randu ir antras duris per-pus atviras. Apsišvalgiau, — maršalkos nėra. Sustojęs tad tarp durų ir žvalgaus. Man vos tik apsisvalgius, įėjo ir kitas žmogelis, nedelegatas, ir nukiutinęs svetainės-rūšies gi-lumon, ten, pastaroj sėdynių eilėje, atsistėdo. Matydamas jį taip darant ir aš tą pat pada-riau.

Nors dar saulė buvo augštai ir lauke šviesutėliausia, vienok čia, tam rūsyj, kur tuom kart buvo kalbamoj kongreso sesi-jos ir kur aš sėdėjau — buvo prietema. Jautiesi iki caro Do-micijaus laikais katakumbosė. Žmonių-delegatų abiejų lyčių, randasi apie 50 iki 60-70 ypatų.

Dairausi. Viduriu šios rūšies — katakumbos, eina bei stovi dvi eili stulpų-pilorių. Tai bažnyčios ramščiai. Pastarieji, pat palubėmis, buvo apvedžioti

amerikietinės vėliavos platum kasnyku. Pasieniais, ant skuo-bnelių ir ant pačių sienų, abi-pus rūšies, šen-ten buvo iška-binėti-išmėtyti, turbūt pačių "vytaičių", neva tai dailės (ran-kų darbo) dalykėliai, butent: mezziniai, siuviniai ir t. p.

Bet štai prezidiumas, kuris susidėjo iš keturių "vyčių". Susėdė jie buvo trijose (ketvir-ta paprasta) didelėse kedėse, kurios yra vartojamos bažny-čioje, per dideles apeigas, kaip tai: keturdėsimtį ir tp. ir kurios turi augštus išpauštytus pe-tramščius. Pačioj augščiausioj, sėdėjo pirmsėdis.

Patį estrada, kuri buvo ap-šviesta elektros lempomis ir vi-sas kvarteto "grand throne", buvo apvedžiotas minėtasis ame-rikiečių vėliavos pavyzdžiais ir pačiomis vėliavomis. Užpakalyje prezidiumo, stovėjo kokis tai didelis (frėmuose), visas ap-vedžiotas viršminėtis kaspini-s, paveikslas, kurio per to-lumą ir per minimą "štabą" ne-galėjau permatyti-pažinti. Pat-sai gi jau užpakalis (back ground) bei užpakalinė siena, buvo šit kokia: puslankis švie-smėlynio šilkinio kaspino, ant kurio matėsi kokių tai pauk-sintų raidžių eilė (turbūt de-legatų pasveikinimas), o vidum, bei žemiau to puslankio, buvo padarytas apskritus lankas, jis neva lietuviškų, pusiau mėl-sva ir pusiau balta, su Vyčiu viduje — vėlukų, kurie buvo prisegti ant medinių kotelių. Pačiam gi viduje, kalbamųjų "vainikų", kybojo didelis gipsi-nis kryžius...

Mano pributa pačiam svar-biausiam laike, nesa valdyba skaitliavo, bei del tų skaitlinių ginčijosi, "armiją".

Na ir koki-gi, Jūs gerbiemie-ji manot, kalbamoj "armija" yra "saizo"? Nenusigąskit! Jinau yra mažytėlė, palyginus su taip "didele katalikų visuomenė-ne", kuriąja kunigai ir klerikalai mėgsta didžiūotis, nesa vos tik iš 3,000. Tečiau tas skaičius tėra su visais "rezervistais". Tikrujų-gi narių tėra vos tik 1,220 ir "keli". Gi 1,770 "ir keli" yra su "raznomis" nuodė-mėms bei griekais. Kokios tos nuodėmės — neteko išgirsti, kadangi man įėjus, — kalbama-sis klausimas jau buvo baigiama svarstyti, apie jį ginčytis.

Nors vyčiai vardu ir dvasia ir pačiu "veikimu" ypatyngai karingi, tečiau kongresavime, strategiškume visai mažai pasi-žymi. Dvastėviai susėdė, ypač patsai "dvasios vadovas" Keme-šis, publikoj kraipo vairą. Pa-vyzdin: 3-4 delegatai prašo balso. Bet štai paprašo ir "dva-sios vadovas Kemešis. Pirmi-ninkas, vos tik pamatęs pastaro-jo ranką, kitus sustabdo ir sa-ko: "kun. Kemešis turi balsą!"

Kalba, ginčijas ir svarsto vie-nos tik "galvos", pradendant nuo "dvasios vadovo" ir baigent "kūno vadovais". Patsai gi "kunas ir kojės bei armijos rinktiniai — tyli ir žiopso. Kiti pakuždomis tarpe savęs šnabždas. Ypatingu tylėjimu pasižymi povos-vytaiteis. Pasa-rosios nei jokio balso neišduoda, tik sėdi sau ir viena ant kitos skriblelio kraštų, šlebutės kirpi-mo bei pasiuvimo, težiurinėja. Visi be upo, be dvasios, apsnudę, neužimti. Štai dar vienas pavyzdys kariniai-kongre-sinės procedūros: tulas, matyt kokis žymus "vytis", ginčijasi su centraliu sekretorium delėi ten kokių prapuolusių "depešų" bei blankų. Vyčio matomai bu-ta žemaičio ir besiginčijant su minimu "rotmistru", ištarė žo-dį "nelabasis". Vyčiai: "ka, ka, ka." Vytės: ki, ki, ki!" Rōds kad butų kaž-kokį satyros žie-dą nuskynęs.

IV. Nauja "depeša" apie "ne-geistiną ypata."

Jiems taip bekongresuojant žiuriu — vienas vietos "vytis", kuris matomai lošė žvalgo-mar-šalkos rolę ir kuris man per pie-tus melavo, užlipęs ant tribunos ir prisikišęs prie "kamandaju-šėgo" kaž-ką tokio šnibžda jam ausin. Pastaramjam perbėgo per veidą istoriška šypsa, kakla ištesė ir pasistojė. Tuom tarpu per minią-delegaciją sušvilpė, it vėjo vilnis per rugių varpas: "socialistas, socialistas, socia-listas!" Tai buvo nulipusio nuo estrados žvalgo maršalkos pa-skleistų žinių angarsiai. Tada pirmsėdis, sustabdęs kalbančius, praneša:

"Gerbiemieji! Yra pranešta, kad buk čia randasi kokia tai negeistiną ypata, bei ypatos... Tad ką manote su jais bei jom-siom daryti?"

Vos spėjus pirmsėdžiui pra-bilti, visų galvos apsisuko užpa-kalin, kur aš sėdėjau. Vytai-tės, tai lyg elniai pavojuje ra-gus, užvertė savo plata bryles skrybelaites viršun. Ten prie-šakyje, kur sėdėjo visos "gal-vos" ir kur dar prieš "depešos" apskelbimą darėsi "ermyderis" -neramumas, pasigirdo: "kokis atstovas?" — klausia kits kito. "Ar Kovos"? Pirmsėdis vėl pakartoja: "tarkite: ką darysi-te?" Balsai: "Išmesti!" "Te-gul maršalka išmeta." Paskui, rods kun. Kemešis, įeša ir pirm-kartoja:

"Jeigu čia tokių randasi, — tai jie prieš kongresą pasiaiški-na, kame jų atsilankymo tikslas. Ar yra čia tokių? Vėl visų gal-vos užsisuko užpakalin ir vėl girdėti įvairūs šnibždėjimai.

Žinant kas atsitiko S. L. R. K. ir šv. Juozupo Dr-kų Są-gos sei-muose-kongresuose su laikra-ščių atstovais, ypač gi matydamas patį vyriausį tų atsitikimų kaltininką, kun. Kemešį, aiškiai supratau, kad ir man reikės čia šilti koju. Dar-gi ypač kaipo "Ateities" atstovui. Todelei, nenorėdamas prieš kalbamuosius Vyčius žemintis ir nesisto-jau. (Bereikalo priderėjo vie-šai pasisakyti kame dalykas. Red.) Sėdžiu ir draug su vi-sais, nuodotiniai akimis jieškau su "buidosios ypatos". Tuom tarpu prieina viršminėtas žval-gas ir sako man:

"Ponas NN! Malonėk Tam-sta pasiaikint prieš kongresą savo atsilankymo tikslą". At-sakiau jam: "Tikslas mano at-silankymo, yra gryni įspūdžiai." Jis, mikčiodamas sako: "Taip" bet Ta-sta neesi mūsų dr-jos nariu ir todėl mes pašaliniai ne-norime, nes čia yra dr-jos reika-lai." "Ar tai toki Ta-tos dr-jos kongreso nutarimai? — užkla-usiau, norėdamas ištraukti pa-skutinį man reikalingą žodį-faktą. "Taip, taip" — atsakė "vytis". "Tai gerai, sakau, labai ačiū!" — ir išėjau. O čia pat buvo ir dar du žmonės, bet tie — nu. jie nepavojingi, nes jie — "geri katalikai", nieko neišmano...

Kiek girdėjau, tai svarbiau-sias iš nutarimų esąs organo perkėlimas Wilkes-Barriuosna. Negeistina ypata.

PORT CAMBRIDGE, MASS.

Negeistinos krikštynos. Pas tulą T. atsibuvo krikšty-nos. Kaip geras pažįstamas draugas, užkvietė ir mane atsil-ankyti. Žinoma, kaipo draugui negalėjau atsakyti, tai ir bu-vau baliuje. Nes maniau, kad bus viskas taip, kaip kad esti pas susipratusius žmones. Bet ne. Gėrimas nesiliovė plaukias ant stalo per visą laiką. Labai ste-bėtina, kad jauni vyrukai taip yra pripratę prie to alkoholio, kad kaip bitės nuo medaus ne-galėjo atsitraukti per visą laiką. Buvo penki muzikantai, kurie linksmino apsvaigusią minią. O gi tų vaikinių staugimas, švilpi-mas visokiais balsais, iš šalies

klausant atrodė lyg butų čia be-protnamis.

Toliau sekė dovanos. Kuma paėmė vaiką ant rankų, o kumas paaiškino, kad reikia "grinoris" aprėdyt. Ir pradėjo popieriniai ant stalo skrist. Kuris kiek nu-meta, tuoju kumas duoda stik-lą šnapso ir cigarą. Ir aš, nenorėdamas likti apjuoktu tokioj draugioj, rubliovką prikišau, bet kaip jokių gėrimų nevar-toju, tai nežinau ar gardu buvo kumo šnapšas.

Bet vienam labai patiko kumo šnapšas, ba kaip pradėjo doleri-nes mesti ir už kiekvieną nume-timą gavo po stiklą šnapso, tai pamačiau tik žmogelio akis pa-balo, o liežuvis tai kuolu atsisto-jo, ba jau nieko nebegalėjo iš-šnekėt.

Moteris matydama vyrą gir-tu, pradėjo vesti namon. Žinoma, sportui prie visų nepatiko tokis pasielgimas, užtai moteris gavo šventą kuloką per sprandą. Ir nabagė apsverkus nuėjo su vai-keliu namon, vyrą palikus krik-štynose.

Vėla kumas paaiškino, kad del vaiko reikia sumest ant knygos ir ražančiaus, ba, girdi, reikia, kad butų katalikas. Žinoma, ka-talikams tas labai patiko, keli numetė po dolerį.

Dovanoms užsibaigus, girdė-jau kumus kalbant, kad sumetė 40 dol.

Po to vėla prasideda staugi-mas ir užimas. Aš pats esu gir-dėjęs, kaip kun. Krasnickas aiš-kinio ir barė savo avelės, kad ne-vartotų daug svaiginančių gėri-mų per krikštynas ir veselijas. Bet persilpni jie yra, kad galė-tų atsiskirti su alkoholiu ir su tokiais papročiais. Gailla tik to kunigo darbo, nes naudos nei kiek nepadarė, ba jis nesirupino, kad žmonės suprastų nenaudą gėrimo, o tik draudė, gynė, be pamokinimų. Broliai Lietuviai pabuskite iš miego, pažiūrėkit ir apmislkykit apie ateinantį gyve-nimą.

Berzelis.

NEW YORK, N. Y.

SLA. pildomoji valdyba nuskyrė imigrantų komisiją.

SLA. Pildomoji Taryba, pildy-dama praeit seimo nutarimą, paskyrė žmones imigrantų ko-misijon. Ta komisija susideda iš sekančių asmenų: V. Daukšis —valdiškas tulkus ant Ellis Islan, New Yorke; Strumskis — vargonininkas, Brooklyn, N. Y., Ambrozevičius — agentas, New-arke, N. J. ir C. Pilenas — agen-tas New York, N. Y.

C. P.

TERRA HAUTE, IND.

Sutverta SLA. kuopa.

Liepos 16 dn. čionai susitvė-rė SLA. kuopa iš 19 narių. Iš-ėmė ji leidimą (čarterį) del vis-os Indiana valstijos ir bus tve-riamos kuopos po visas lietuvių kolonijas minėtoje valstijoje. Išrinkta apskričio valdyba, ku-rion įeina sekanti asmenis: pirm. Jonas Skinderis, sekret. P. Burinskas, išdin. Jon. Olsinskas, advokatas P. B. Pilavičius.

J. Skinderis.

534 W. 7 str., Clinton, Ind.

LAWRENCE, MASS.

Kaip auklėja lietuviai savo kudikius.

Daugumas gal ir iš vargingo gyvenimo palieka savo vaikelius grįčio, o patįs eina į dirbtuves uždarbiauti. Pabuvę vaikai be tėvo—motinos vieni palieka tik-ri laukiniai, žiaurus, dažnai apsi-vagia. Didelis skirtumas tarp tų vaikų, kuriuos nuo mažumos iš-auklėjo motinos po savo priežiū-ra. Tie kudikiai yra meilesni, prielankesni prie žmonių ir prie pačių gimdytojų. Žinoma mūsų žmonės mažai rupinas apie ateitį savo kudikių ir sako: "išaugs, pats ir išmoks gyvent". Tiesa, ką sėja, tą ir piauna.

Dar kelis žodžius ir mūsų jau-nimui. Žinoma, gal tuomi ir ne-pasimokys, bet paminėt reikia.

Nuolat tenka matyt mūsų jaunimą restauranuose valgant. Valgio ir matai kaip jie nemoka virtoti nei peilio, nei šakutės. Reiktų visiems mums prisiziū-rėti, kaip valgo amerikoni inteli-gentai. Mūsų inteligentus ma-tyti valgant, tai irgi pavyzdžio neparodo.

Taipogi dauguma vaikinių at-ėję į svetainę, grįčią sėdi arba stovi su kepure, ypač dar su merginoms ar moterims kalban-ties. Reiskia, ar ne supranta, arba nenori godot kito žmogaus.

Trečia, tai nemandagumas vietos jaunimo, kad net nesu-pranta pirmu sykiu susiėjus su-sipažinti arba kitus supažindinti vardais ir pavardėmis. Arba štai kalba: — Aloo Mery! aloo Džian! ir tam panašiai. Tiesa, kurie skaito laikraščius, tai ap-sieina mandagiau, bet vargas su tais, kurie nieko neskaity, ir gal-voja tik apie šokus ir kaip but gražesnei ar gražesniai kune, bet ne prote.

Tiesa, tokie kurie nesirupina doresniu ir švaresniu gyvenimu, tai negerai ir savo kudikius auk-lėja. Kaip patįs nemoka pado-riai užsilaikyti, taip ir maži vai-keliai, išmokomi.

J. Zukauskas.

KAIKURIEMS MONTELLO KORESPONDENTAMS.

Padaręs tirinėjimą del Mon-tellos kaikurų korespondentų pranešimų ir jo pasekmes pakelbęs "Ateityje" aš maniau, kad ne tik "Ateities", bet ir ki-tų laikraščių Montellos kore-spondentai bus atsargesni ir iš to tirinėjimo sau naudą išneš. Bet dideliai apsirikau. Teisybė, "Ateities" korespondentai del kurių raštų buvo daromi tirin-ėjimai, pasidarė atsargesni, ir gerai nepatikrintų žinių neat-siunčia. Bet "Laisvės", "Ko-vos" ir "Keleivio" koresponden-tai iš to tirinėjimo panorėjo sau juoką padaryti, ypatingai gi tuomi pasižymėjo "Laisvės" kor. Štai Nr. 55 ką vienas tokiai "Narių Ponaitis" iškirto. Jis tarp kita ko rašo:

"Ateities" redaktorius A. Rimka, gavęs nuo sandariečių melagingas korespondencijas ir nuo choro protestą, 25 d. bir-želio atvažiavo į Montello ir pradėjo tyrinėti, kame dalykas. Tapo sušaukta apie 13 ypatų. A. Rimkai tyrinėjant paaiškė-jo, kad socialistų šmeižikai tai Sandaros kuopos nariai. A. Vaitkus nors ir gynėsi, kad taip nerašęs, bet šmeižimą palaikė. Reikia pažymėti, kad Vaitkus buvo vėju nuo "Ateities" re-daktorius Rimkos už neteisin-gą korespondencijų rašymą. Pasirodo, kad Rimka jieško tei-sybės ir nori, kad jo korespon-dentai rašytų teisybę".

Kadangi ir kaikuriuose kituo-se socialistų laikraščiuose pasi-rodė panašaus turinio kore-spondencijos, tai šiuomi atsa-kau visiems antsyk.

Teisybė, kad aš jieškau tei-sybės ir noriu, kad mano kore-spondentai rašytų teisybę. Bet aš taipgi noriu, kad ir kitų laik-raščių korespondentai rašytų teisybę, ypač jeigu dar paliečia mano korespondentus. O po-nas Narių Ponaitis arba suklydo arba pamelavo rašydamas, buk "tirinėjant paaiškėjo, kad so-cialistų šmeižikai tai sandaros kuopos nariai" ir buk p. Vait-kus "šmeižimą palaikė" ar kt.

Kas buvo ir klausė mano tiri-nėjimo, tas turėjo girdėti ir ma-tyti, kad nei apie Sandaros na-rius, nei apie p. Vaitkų tenai kalbos nebuvo, o ir korespon-dencijose nebuvo šmeižimų, o tik, kaip paaiškėjo, vienas an-gras netikslingumas ar kore-spondento suklydimas, o antra — ir tai svarbiausia — nei po viena korespondencija, apie ku-rius kalbėjo, nebuvo parašo nei p. Vaitkaus, nei kito kokio San-

daros kuopos nario. Ir jo dar pastangas neteisingai įmai-tyti tai sau nepatinkamų kiti- vės žmonių vardų ir pavardė-tikrųjų yra šmeižimas, nes didžiausio pasmerkimo.

Aš linkėčiau, kad ir "Laisvės" (taipgi "Keleivio" bei "Kovo Redakcijos pasirūpinant) korespondentams įkvėpti, jie rašydami geriau dalyvau-tirtų ir sąžiningai juos apva-ty, o ne kiršintų ir ne žemes-sau nepatinkamų žmonių jiems brangių organizacijų.

A. Rimka, "Ateities" Redaktorius.

Laiskai iš Paryžiaus

(Nuo mūsų korespondentų Svečiai Paryžiaus mieste pamiršta, nors ir šiuo būsiu ku, ir tai jį apžvalgo įvairių stybių vyrai...

Paskutiniu laiku svečių kliuvo ir iš Rusijos giri-skaityti jų aš neturėjau, bet pagal dienraščių pranešimus galiu šį tą papasakoti.

Kadangi kiekvienas vyras svarstomas pagal sunkumą pirmas svarumas bus rusų ty-tų (konstituciniai demokri-veikėjai Milukovui, su kuri-čia buvo daromi asmeniniai kalbėjimai. Paskui seba ty-tybės Dumos vice-pirmojo Protopopovas, "avižinis" Cok-kuris kada tai Rusijos pa-jantiems valstiečiams rašy-tus šuntęs avių vieton duona-

visa eilė kitokių vyrų, ap-riuos niekas nėra nei pats, ir nei regėjęs. Tarp jų bu-gerai lietuviams žinomas A. kijos pusės — tai jau žinomas Yčas. Amerikos lietuvių ra-raščiai rašė, kad prie jų bu-R. Karuža.

Iš paryžiaus visi jie išėję į Romą, kur buk saulės tiesiai į pakaušį ir Dnie-ro naktį ateinąs pas "svėntų popiežių"...

Kaip buvo Paryžiuje, tai pa-važinėjo, pasikalbėjo ir iš-vo. Ir vėl viskas ramiai eina gyvenimo vėžesne... dienraščiai parašė po le-straipsnių, pasikalbėjimų ir žinių. Kiti ir nieko neprane-mėjo savo skaitytojams... nemėgdami tikrųjų rusų, kad žydu išrenkai į kate- kiti taip sau, kad jie rusai, turi būti neapkenčiami. La-darstis "L'Illustration" patie-dar visos grupos paveikslė- viskas, kas buvo galima pasie-ti apie tuos istoriškus laikus.

Paprasti žmoneliai, tik patie-patraukė, kuriems taip netai-niekas nėra suprantama. Je-turi nei laiko apie tokius daly-galvoti, kada jiems tik ma- po galvą svajonės apie ma-ruoštus ir praturtėjimus, o k-kas, tai likti karaliaus...

Apie 25 metų sukakavę jungtuvui, Francuzijos su-ja, ir atvažiavimą rusų kare-ji Francuziją irgi nedaugai tegalima pridėti. Kas žino, ko jaunuoliai lietuviai yra pa-čiami j tolimą Rusiją, ir iš-pras, kam rusai atvažiuoti Franciją — nors ne daug, rodos, trys pulkai... Bet už to yra anglai, ir net japonų matyti besivaikščiojant po ry-ryžių, tik apie tuos nieko ne-rašyta.

Laikraštis "Les Annales" rai pagerbė rusus, ir išleido skirtą numerį "mūsų broliams rusams". Tame numeryje yra caro, carienės, jų vaikų, o reivių ir kitokių paveikslai, ir po rašinėjį iš Lermontovo Puškino, Turgenio, Tolstojų ir kt. Taip-gi ir visi kiti straips-niai rusams pašvęsti. Bet visur ir visada sašo, laikiysis tvirtai susijungę, ir

JAUNIMO BALSAI.

VAIKŲ ŽIBURĖLIS.

dešimtam mėnesyje. Vėlybi dantys dažniausia parodo, kad vaikas ligotas ir silpnas. Vėlai dantims tedegstant, dažnai jie vaikams skauda, vaikus kreta ir trukčioja, jie turi vidurių suskiedimus, didžius karščius ir kitas sunkias kančias.

Atsitinka taipjau, kad dantų išdygsta labai maža, pavyzdžiui, tik keturi dantys per visą amžių; o buva ir taip, kad jų išdyksta per daug, pavyzdžiui, dvi-tris kartos apačioje ir tiek pat viršuje, o viso labo iki septynių dešimtų dantų. Bet tokie atsitikimai reti.

Šeštus, septintus metus einant dažniausia jau pradeda dygti vaikams antrieji, jau nuolatiniai, dantys. Tas dygimas eina tokioje pat tvarkoje, kaip ir pirmųjų dantų dygimas. Baigiant dygti, išdygsta dar aštuoni gerukšniai, taip kad dvilikos metų vaiko burnoje buva jau 28 nuolatiniai dantys. Nuo dvidešimts iki dvidešimts penkių metų išdygsta dar keturi, taip vadinamieji galiniai arba "proto dantys", ir tokiu būdu paaugusio žmogaus burnoje dantų priskaitoma 32. Kartais proto dantys visiškai neišdygsta.

Negera žmogui be dantų arba su skaudančiais dantimis. Todėl nuo pat pirmojo pasirodymo reikia rūpintis gerai jie užlaikyti. Vaikai gadina sau dantis daugiausia saldumynais. Vietoj lepinus vaikus bykokiais nekenkiančiais skaniniais: obuoliais, barankomis, agurkais ir tam panašiais daiktai, jiems kemsama burnon saldainiai (cukerkos), cukrus ir t.t.

Kenkia dar dantims labai karšti ir labai šalti valgiai ir gėrimai ir ypač kenkia tuoj po karšto šaltą gerti, arba antraip. Paaikškim tai pavyzdžiu. Įpilkit verdančio vandens tvirton, pirma šaltai stovėjusio stiklinė, ir stiklinė butinai sprogs. Panašiai esti ir su dantimis. Išspradžių, iš staigaus perėjimo nuo šilto valgio ar gėrimo prie šalto, atsiranda juose plyšiai, iš kurių paskui pasidaro skylutės, kuriose ima puti, paskiau prasideda tikrai dantų eduoonis, su smagenų suputimu, skauduliais ir tam panašiais apsiereiškimais.

Todėl nereikia po karštos putros, po karštos tyrės, bulvių, karštos arbatos gerti tuoj šalto vandens, šalto alauso arba valgyti šaltų agurkų, sušaldytų uogų ir t.t.

Toliau, nēreikia užmiršti, kad pavalgis tarp dantų ir ant jų pačių dažnai pasilieka valgio dalelės, kurios paskui puva ir gadina dantis. Kad visa tai išvengus, reikia pratinti vaikai, kiek galima ankščiau, nors kartą dienoje, atsiprausius rytą meta, paimti burnon gurkšnį gryno vandens ir išvalyti dantis, tai yra trinti dantis stačiai pirštu ir perplauti burną vandeniu.

(Iš "Sveikatos")

KĄ MES TURĖTUME VEIKTI ATEINANTĮ RUDENS IR ŽIEMOS SEZONAMS: ĮSTEIGTI LEKCIJŲ KELIU LAVINIMOSI KURSUS.

Kaip tai padaryti? Vienai kuopelei, arba dviems nėra galima tokis darbas atlikti. Reikia užlaikyti žmogus, reikia samdyti kambariai, kelionės apmokėti, daiktai — viskas pinigų kainuoja ir vienam tai atlikti sunku. Bet dviems lengviau, trims dar lengviau, keturiems visai lengva. Ir juo daugiau rūpinsis tuom dalyku, tuo bus lengviau tokis darbas įkūnyti ir palaikyti. Tokis prelektorius ir-gi užlaikyti vienai kolonijėlei sunku, bet dviems, trims tai ir visai lengva. O iš to nauda būtų gana didelė.

Prelektorius gali būti samdomas kelių artimų kolonijų. Vieną vakarą skaito miestely X. antra Y. trečia B, kiekviename miestelyje dvi prelekcijos į savaitę. Miesteliai vienas nuo kito arti: valanda ar mažiau kelionės. Dabar jaunimo rateliai yra kiekvienam miestelyje. Jie surenka norinčius lavintis vaikus, merginas ir nuskiria mokesį už kursą. Jiem garantuoja, kad jai dirbs, galėsi to ir to išmokti, arba su tokiu dalyku susipažinti.

Jaunimo rasis. Iš jo mokesčių galima apmokėti mokytojų. Galima mokyklos naudai vakarėlį parengti, galima kitas draugijas užinteresuoti tuom švietimo darbu (ypač TMD. ir SLA.) ir jos po šiek-tiek prisidėtų su savo pinigų, bet už tai būtų jų nariai mokomi ir lavinami.

Ir daug panašiai darbų galima atlikti. Taip galima užlaikyti choro vedėjas, režisierius, orkestrų vedėjas, gimnastikos mokytojas (sportininkams) ir k. Tokiu būdu galima del visų naudingai varyti švietimo ir lavinimo darbą.

Iš tokių mokyklų (liaudies universitetų) galėtume susilaukti daug visuomenės veikėjų ir protaujančių žmonių. Taigi aš manyčiau, kad jaunimui, pasitarus su kitomis draugijomis, būtų verta pradėti sisteminis mokymas.

Tai būtų vieną iš geriausių ir parankiausių švietimo būdų mūsų sąlygose gyvenant. Aš čionai jį ir padaviau. Bet jam įkūnyti reikalinga paramos iš platinės visuomenės ir tai gali padaryti tik organizacijos. Jaunimo organizacija ir-gi tai atliktu, o gal ir geriausia.

Jei kas kitaip manytų šią darbą įkūnyti, teatsiūkčia. Ž. J.

Neprigulintiems prie T. M. D-jos dabar gera progą prisirašyti ir už mažą mokesį (60 centų metams) sigyti daug naudingų ir būtinai kiekvienam reikalingų knygų.

M. Šalčius. 19. ŽMOGUS IR GYVATĖ.

Ėjo žiemą žmogus per mišką ir pamatė kažin-ką ty-sant ant sniego. Ilgas, susi-rangęs — manė, kad pantis. Paėmė į rankas, žiūrė — tai buta gyvatė: pastyrusi, sustingusi nuo šalčio, kaip negyva guli.

Geraširdis žmogelis ir-mano sau: "Kad ir gyvatė, bet vis Dievo sutvėrimas, vis geriau nori gyventi, kaip mirti, atšildysiu ją! — ir išidėjo už ančio. Už valan-dukės gyvatė atšilo, atitoko ir pradėjo po antį rangytis nežinodama, kur ji yra. Žmogus išsiėmė ją iš ančio gyvos pažiūrėti. Ji pama-čiusi žmogaus rankose esan-ti, įėjo į apmaudą ir, užmir-šusi, kad jis jai gyvybę iš-gelbėjo, įgylė jam į ranką. Žmogus numirė.

Nuo to laiko ir žmonės vienas apie kitą pasako: — "atšildžiau gyvatę už savo ančio, tai ji mane už tai įgylė."

20. Dvi varli.

Buvo labai karšta vasara. Išdžiuvo pelkės ir varlės tu-rėjo žiurėti, kur čia dabar pasidėjus.

Dvi varli pasileido jieško-ti naujos gyvenimo vietos ir užėjo šulnelį, kuriame buvo pakankamai vandens.

— Žiurėk, sako viena: — kam mudviem toliau eiti? Šokiva šitan šulnelin!

— Gerai, atsakė antroji: šokti — veiku įšoksi, bet kaip iššoksi, jei Dieve my-lėk, ir čia vanduo išdžiutų?

12. Lašas.

Iš didelio debesio nukrito į vandenyną lietaus lašelis. Nukrito, susimaišė su kitais tokiais pat lašeliais ir dingo begalinuose vandens plotuose. Atsiduręs lašelis didžioje vandenyno gelmė-se, mąstė sau:

— Kokis aš menkas pa-darėlis — juk aš esiu kaip niekas šitame neišseikėjame vandenyne!

Tuo tarpu prisiriartino ju-ras geldelė (kriauklė) ir prarijo susimąsčiusį savo buitimi, lašelį.

Ilgus, ilgus metus išbuvo lašelis geldelėj ir pagalios, pavirto dideliu, gražiu per-lu.

Žvejai sugavo geldelę — ir lašelis sugrįžo vėl pasaulin. Ir sugrįžo ne mažu, ne-žymiu lašeliu, o dideliu brangiu akmenėliu. Jį nu-pirko persų šakas (kara-lius) ir šiandien jis spindi juo karališkame vainike.

22. Liutas ir uodas.

Kai liutas vieną kartą ėjo per mišką, o žvėrys kiek tik sveikos, bėgo nuo jo, atsi-rado drąsus uodas ir pa-saukė liutą į kovą. Su nusi-šypsojimu ir panieka pri-ėmė liutas uodo šauksmą ir kovą prasidėjo.

M. Šalčius. 19. ŽMOGUS IR GYVATĖ.

Ėjo žiemą žmogus per mišką ir pamatė kažin-ką ty-sant ant sniego. Ilgas, susi-rangęs — manė, kad pantis. Paėmė į rankas, žiūrė — tai buta gyvatė: pastyrusi, sustingusi nuo šalčio, kaip negyva guli.

Geraširdis žmogelis ir-mano sau: "Kad ir gyvatė, bet vis Dievo sutvėrimas, vis geriau nori gyventi, kaip mirti, atšildysiu ją! — ir išidėjo už ančio. Už valan-dukės gyvatė atšilo, atitoko ir pradėjo po antį rangytis nežinodama, kur ji yra. Žmogus išsiėmė ją iš ančio gyvos pažiūrėti. Ji pama-čiusi žmogaus rankose esan-ti, įėjo į apmaudą ir, užmir-šusi, kad jis jai gyvybę iš-gelbėjo, įgylė jam į ranką. Žmogus numirė.

Nuo to laiko ir žmonės vienas apie kitą pasako: — "atšildžiau gyvatę už savo ančio, tai ji mane už tai įgylė."

20. Dvi varli.

Buvo labai karšta vasara. Išdžiuvo pelkės ir varlės tu-rėjo žiurėti, kur čia dabar pasidėjus.

Dvi varli pasileido jieško-ti naujos gyvenimo vietos ir užėjo šulnelį, kuriame buvo pakankamai vandens.

— Žiurėk, sako viena: — kam mudviem toliau eiti? Šokiva šitan šulnelin!

— Gerai, atsakė antroji: šokti — veiku įšoksi, bet kaip iššoksi, jei Dieve my-lėk, ir čia vanduo išdžiutų?

12. Lašas.

Iš didelio debesio nukrito į vandenyną lietaus lašelis. Nukrito, susimaišė su kitais tokiais pat lašeliais ir dingo begalinuose vandens plotuose. Atsiduręs lašelis didžioje vandenyno gelmė-se, mąstė sau:

— Kokis aš menkas pa-darėlis — juk aš esiu kaip niekas šitame neišseikėjame vandenyne!

Tuo tarpu prisiriartino ju-ras geldelė (kriauklė) ir prarijo susimąsčiusį savo buitimi, lašelį.

Ilgus, ilgus metus išbuvo lašelis geldelėj ir pagalios, pavirto dideliu, gražiu per-lu.

Žvejai sugavo geldelę — ir lašelis sugrįžo vėl pasaulin. Ir sugrįžo ne mažu, ne-žymiu lašeliu, o dideliu brangiu akmenėliu. Jį nu-pirko persų šakas (kara-lius) ir šiandien jis spindi juo karališkame vainike.

22. Liutas ir uodas.

Kai liutas vieną kartą ėjo per mišką, o žvėrys kiek tik sveikos, bėgo nuo jo, atsi-rado drąsus uodas ir pa-saukė liutą į kovą. Su nusi-šypsojimu ir panieka pri-ėmė liutas uodo šauksmą ir kovą prasidėjo.

Uodas priskrysdams gy-lė liutui į šnerves, į ausis, į blakstienus, o liutas su na-gais draskėsi, su kojomis mušėsi, su uodega mostaga-vo — nieko negalėjo uodui padaryti. Pagalios, visas susilęs, subuvęs, pailsęs, pargriuvo ant žemės ir pri-sipažino, kad esąs nuveiktas.

Džiaugsmingai trimytuo-damas ir po visą girią skrai-dydamas gyrėsi uodas ką tik susitikdamas, kad jis nuga-lėjo visų stipriausią žvėrį.

— Nieko nėra dartės kas galėtų prieš mane atsilaiky-ti! didžiavosi uodas.

Gi tuo tarpu nei justi ne-pajuto, kaip čia pat įkliuvo į ištemptą tarp dviejų me-džių voratinklį ir tapo voro grobiu.

Jurą perplaukęs — šauk-šte nuskendo.

NAUJAS VAIKŲ RAŠTŲ KONKURASAS.

Sulig pranešimo praeita-me "Vaikų Žiburėlio" nume-ryje šiuomi paskelbiame naują vaikų raštų konkursą. Konkursan priimamieji ra-štai gali būti įvairūs, — k. a.

- 1) Atsitikimų aprašymai;
- 2) perskaitytų knygų aprašymai (kas parašyta vie-noj ar kitoj knygoj, ar teisingai aprašyta, kas labiau-sia patiko, kas nepatiko ir t.t.);
- 3) apsakymėliai arba vai-zdeliai iš žmonių ar gamtos gyvenimo.

- 4) rašteliai apie išradi-mus ar mokslo naujienas.
- 5) dramos ar komedijėlės, tinkamos vaikams vaidinti.

Konkurse dalyvauti gali vaikai ir mergaitės ligi še-šioliiktų metų. Už geriau-sius, geruosius ir geresniuos-čius raštus bus skiriama do-vanos knygomis.

- Už geriausią raštą gaus pirmą dovaną knygomis vertės \$3.00.
- Už antrą — knygų už \$2.00.
- Už trečią — knygų už \$1.00.

Be to skiriamos dovanos knygomis bus ir šiaip už tin-kamus raštelius, nors kon-kurso ir neišlaikiusius.

Raštai turi būti atsiųsti ne vėliau rugpjūčio 15 d. š. m.

AISOPŲ PASAKOS.

Puikiausia dovana ma-žiems ir dideliems. Didelė 346 pusl. knyga, pilna gražiausių ir įdomiau-sių pasakų, pilna puikiausių ir juokingiausių paveikslė-lių.

Kaina tik \$1.25, o su gra-žiais apdarais — \$1.50. Perkupčiams dideli nuo-šimčiai. Adresas: ATEJTIS PUB. CO., 366 Broadway, So. Boston, Mass.

opos nario. In-
naičio bei jo
s neteisingai
nepatinkamų
jų vardą ir pa-
dais šmeižikai-
ra šmeižimas,
pasmerkimo.
čia, kad ir "Lai-
Keleivio" bei "Ka-
s pasirupintų
lentams įkvėpti,
ami geriau daly-
ažiningai juos ap-
atirsintų ir ne
atinkamų žmonių
ngių organizacijų.
A. Rimka,
"Ateities" Redak-
torius.

SKAITYTOJŲ ATYDAL.

Cerbiemieji: — Mairinami
adresą butinai turite paduoti se-
nų ir naujų adresus. To ne-
padarius, mes negalime permai-
yti Jūsų adreso. Taipgi mai-
nant adresą reikia stengtis ko-
nkliausiai parašyti savo vardą,
pavarde, adresą ir vietą.

Kreipiantis su koku nors
eikalu į "Ateities administra-
cija ar redakcija ir norėdami
gauti atsakymą, visados turite
lėti markę už 2c.
"Ateities" Administracija.

ŽMONIŲ SVEIKATA.

APIE VAIKŲ DANTIS

Kam yra skaudėję dantys
arba kas jų neturi, tik tas
žino tikrą jų vertę. Dantų
reik ir valgiui sugromulti ir
žodžiams aiškiai ištarti. Be
dantų viduriai sunkiai valgi
mala.

Pirmieji dantys, taip vadi-
namieji pieno dantys, kadan-
gi jie dygsta kudikiui pieną
tebežindant, paprastai pra-
deda rasti nuo pusės metų.
Pirmieji pasirodo 8 priešaki-
niai: pirma atsiranda du
apatiniuoju viduriniuoju, po
jų du viršutiniuoju, ir pa-
skui, prie metų galo, šali-
niai. Tie priešakiniai dan-
tukai paprastai dygsta leng-
viai; taip kad motinos kar-
tais ir nepastebi jų dyg-
stant. Pirmasis dantukas
beveik visuomet atsiranda
netikėtai. Retuose tik atsi-
tikimuose tų dantų pasiro-
dymas išsukia dantų sma-
genjse šioki ar tokį skau-
smą, silpną miegą, lengvų
krėtimą (šjurpulus), vai-
kas tuokart labiau seiliojasi
ir jaučia save neramiai.

Antrų metų pradžioje pasi-
rodo 4 pirmieji gerukšniai
(kruminiai), po jų, antrųjų
metų pusėje, — iltiniai ir
paskui, vaikui antrus metus
bebaigiant, pasirodo antrie-
ji gerugšniai. Visie tie dan-
tys dygsta kiek sunkiau, ne-
kaip priešakiniai, vienok
jie išdygsta be ypatingo
skausmo. Visų pieninių
dantų 20; jie tarnauja vai-
kui iki šeštų metų galo. At-
sitinka kartais, kad dantys
dygsta ne tokioje tvarkoje,
kaip kad buvo aprašyta, ir
skaudėdami. Buna ir taip,
kad vaikai gema jau su išdy-
gusiais dantimis. Bet tie
dantys dažniausia ne giliai
smagenyse testovi, kliba,
skauda ir kliudo žįsti; to-
kiam atsitikime tie dantys
reikia ištraukti. Kartais,
jie laikosi tvirtai; tuokart
jie reikia palikti. Kartais
dantys pasirodo peranksti,
pavyzdžiui, antrame, tre-
čiame mėnesyje, o kartais
ir pervėlai — devintame ar

vo Paryžiuje, tu-
pasikalbėjo ir
riskas ramiai ein-
vežėse...
i parašė po
pasikalbėjimui
ti ir nieko nepa-
skaitytojams...
i tikrųjų rusų
neišrenka į kara-
au, kad jie rusų
reapkenčiami.
Illustration" pa-
grupos paveikslė-
s buvo galima pa-
s istoriskus liau-
žmonėliai, tik
kuriems taip
a suprantama.
ko apie tokius
ada jiems tik
vazonės apie ma-
praturtėjimus,
ti karaliaus...
metų sukaktive
Francuzijos at-
šiaivimą rusų
ą irgi nedaug
ridėti. Kas ži-
iai lietuviai ypa-
ma Rusiją, ir
s į Lietuvą, ta-
rusai atvaiz-
- nors ne dan-
pulkai... Bet tai
ir net japonų
ivaikščiojanti po
pie tuos nieko

s "Les Annales"
rusus, ir išleis-
erj "mūsų
Tame numerio
urienės, jų vald-
okijų paveikslė-
lėjų iš Lermont-
urgenivo, Tolstoj-
gi ir visi kiti
pašvęsti.
ir visada
tai susijungę

ai iš Paryžiaus
nusų koresponden-
Paryžiaus mieho-
nors ir šiuo laiku
ji apžvalgo įvair-
rai...
niu laiku svei-
iš Rusijos giri-
jų aš neturėjau
dienraščių pra-
ą papasakoti.
i kiekvienas vpr-
as pagal sunkus
arumas bus ru-
titucianų dem-
filukovui, su ka-
daromi asmen-
i. Paskui se-
mos vice-pri-
vas, "avišnis"
da tai Rusijos
valstiečiams
rižių vieton dan-
kitokių vyrų,
tas nėra nei
ėjes. Tarp jų
viamas žinomas
— tai jau ži-
merikos lietuv-
šė, kad prie jų

ai iš Paryžiaus
nusų koresponden-
Paryžiaus mieho-
nors ir šiuo laiku
ji apžvalgo įvair-
rai...
niu laiku svei-
iš Rusijos giri-
jų aš neturėjau
dienraščių pra-
ą papasakoti.
i kiekvienas vpr-
as pagal sunkus
arumas bus ru-
titucianų dem-
filukovui, su ka-
daromi asmen-
i. Paskui se-
mos vice-pri-
vas, "avišnis"
da tai Rusijos
valstiečiams
rižių vieton dan-
kitokių vyrų,
tas nėra nei
ėjes. Tarp jų
viamas žinomas
— tai jau ži-
merikos lietuv-
šė, kad prie jų

“Ateitis”

366 W. Broadway, So. Boston, Mass.

Kelvergas, Liepos (July) 27 d. 1916 m.

Atsiunčiamieji Redakcijai rankraš- čiai turi būti su autoriaus parašu ir antraštu. Rankraščius Redakcija taisy- ir trumpina sulig savo nuodiuose. Netinkantieji spaudai smulkesnieji raštai (korespondencijos, eilės ir p.) naikinami ir autoriams negrąžinami.

AUKOS AR MOKESČIAI?

(Lietuvos laisvės reikalui). Daug mes prikalbame ir prirašome apie Lietuvos laisvės reikalą. Isteigėme net L. Autonomijos Fondą, ir išrinkome tam tikrą komitetą, kuriam pavedėme rūpintis to fondo lėšų papildymo organizavimu. Ir štai baigiasi jau pora metų, o mes tame fonde turime... visą tukstantį su šimtais.

Kad čia yra kaltė ne tiek mūsų plačiųjų minių, kiek to fondo organizatorių — aišku kaip dieną. Šių žodžių rašytojas priklauso to fondo komitete kaip „patarėjas“ ir žino, kad per du metus komitetas nepadarė nei vieno posėdžio! Dar daugiau. Net kaikiurių komiteto narių raštų (krivulės keliu) paduotieji ir didžiama balsų, regis, priimtieji sumanymai kaž kur prapuola, dienos šviesos neišvidė. Taip atsitiko 1915 metų pavasarį su pagamintu atsišaukimu į lietuvių ir ypač svetimtųjų draugijas ir spaudą (beje, atsišaukimas turėjo būti išleistas ir Gelbėjimo Fondo vardu). Net įnešėjui nepranešta, kas su tuo įnešimu nutarta daryti, nežiurint kad išanksto karštai tą sumanymą rėmė patsai komiteto pirmininkas ir kaikiurie kiti komiteto nariai.

Kitas panašus atsitikimas buvo vėl dabar. Pasirodžius „Tėvynės“ sumanymui Autonomijos Fondui lėšų plaukimą pastatyti ant racionalesnių pamatų, vienas Komiteto „patarėjas“ vėl rašo vienam oficialiui asmeniui laišką, patardamas tuojau padaryti prideramą žingsnį (paduoti oficialį įnešimą) ir tą sumanymą kuogreičiausia įkūnyti. Tarp kita ko, regis, buvo patarta paskirti komisiją iš poros ar trijų žmonių arba bent įgaluoti vieną kurį asmenį paruošti tinkamą taisyklių projektą ir jį priėmus visam komitetui, paskelbti, idant tuo naujingu sumanymu visuomenė galėtų naudotis. Kad greičiau ir tobuliau tą sumanymą atlikti, „patarėjas“ patarė dar ir komiteto narių suvažiavimą sušaukti, tuo labiau, kad ir kitokių reikalų būtų. Praėjo jau gana laiko, bet lig šiol visai negirdėti apie tai, kas su tuo patarimu padaryta, bet nei apie tai, kas manoma daryti.

Po tokių atsitikimų nežinia nei ką daryti, nei ką manyti. Pernai pavasarį, kuomet išanksto daugelio užgirtas atsišaukimas kažkur pražuvo, buvo manyta, kad tai gal delto, jog paties „patarėjo“ įnešta. Šį kartą užtat tas pats „patarėjas“ mė-

gino tik patarti per tikrąjį komiteto narį, bet... ir tai niekas neišėina.

Beje, laikraščiuose paskelbta tam tikras atsišaukimas, po kuriuo pasirašo eilė pašalinių žmonių ir du Autonomijos Fondo komiteto nariai. Jie kviečia aukoti po \$10.00 ir prižadėti aukoti kas metai L. Autonomijos Fondan Lietuvos ateities reikalams. Kalbama apie skaitmenį 10=10.000. Bet nejaugi praeities patarimai nepamokino, kad tie visi žadiniai tai sapne radiniai? Kam apgaudinėti save ir kitus? Pagalios, nejaugi Lietuvos laivę galima už almužną išgauti? Ir ar nepaniekinimas Lietuvos laisvės idėjos — vien aukomis remti jos išgavimo žygius?

Jeigu ištikrųjų mums rūpi Lietuvos laisvė, tai negalime pasitenkinti davę vieną antrą dolerį kaip almužną arba auką, bet turime užsidėti ant savęs nuolatinį mokesnį, kaip ištikrųjų „Tėvynės“ sumanymas skambėjo. Reikia išdirbti tokias taisykles, kad kiekvienas susipratęs lietuvis, mokėdamas metinį ar mėnesinį mokesnį, galėtų pastoti ir būti Lietuvos Laisvės arba Autonomijos Fondo nariu tol, kol ta laisvė nebus išgauta. Tokius reguliarius mokesnius mokantieji Lietuvos Laisvės (arba Autonomijos) fondo nariai kiekviename mieste sudarytų kuopas ir skyrius ir vienkartinės aukas jau rinkytų nuo tų žmonių, kurie dar nesupratę ir nepriau-gę prie to, kad suprasti, jog Lietuvos laisvės reikalui mes turime mokėti mokesnius!

Jau pašaliniai žmonės, kaip štai p. J. Sekevičius „Vien. Liet.“, atkreipė savo dėmesį į neveikimą L. G. ir Autonomijos Fondo komiteto. Jo padaryti komitetui priekaištai, apskritai imant, teisingi, nors vieną antrą dalyką aiškina klaidingai (matyti, delto, kad arčiau dalykų neturėjo progos pažinti). Jeigu būtų daugiau tokių, kaip p. J. Sekevičiaus, balsų, tai gal tie balsai snaudžiantį komitetą išjudintų ir priverstų savo reikalus sutvarkyti. Ypač dabar, A. L. T. Sandaros pirmininkui ir L. A. F. komiteto nariui p. Karužai parvažiavus, komitetas butinai turėtų padaryti suvažiavimą ar posėdį ir pradėti darbuotis.

IŠ LAIKRAŠČIŲ.

Šuvis į orą.

(Del „važiavimo į Franciją“.)

KOVA Nr. 29 paleido šit kokį savo kanuolės šuvį į tyrą orą:

„Jau pradėję spausdinti šitą numerį, mes gavome žinių, kad mūsų tautininkai (didysis diplomatas Karuža ir kompanija) labai „dideliais“ sumanymais užimti „Lietuvai gaivinti“. Po Philadelphia jau eina slapta agitacija:

Vaziuokit į Prancuziją amunicijos dirbt! Gausit užmokesnį tokią-jau, kaip čia, Amerikoje. Nesibijokit nieko: Rusijos ambasadorius Paryžiuje Karužai davęs žodį, kad ir poli-

tikos prasikaltėliai gal vaziuot, — nė plaukas nuo jų galvos nenukrisia. Savo užveizdas galėsią turēt, savo bažnyčia pasistatydynt, savo mokyklą — valdžia pinigų duosianti. Visur savo vėliavą galėsią vartoti, kad visi žinotų, jog tai lietuviai... Lietuvų vardas reikia kelti, nes jo dabar nieks nežina. Tik reikia mažiausia penkių tukstančių lietuvių amunicijos darbininkų! Tuomet Prancuzijos valdžia duosianti pusę milijono frankų — Sandarai — Lietuvai gaivinti. Jos vardas iškilsias...
Toks Karužos misijos vaisius. Kad tik tie socialistai nepatirtų ir viso reikalo nesugadintų! Musų vaikiški diplomatai laužo sau apie tai galvą ir slapta tinklus mezga, kaip daugiau žuvelių į juos sugaudyt. Patyrę apie tai, mes laikome savo pareigą pranešti visuomenei. Nesiduokit suvedziot! Neklausykite vaikiškų pasakų. Lietuvius darbininkus nori į Prancuziją privilioti, kad Prancuzijos valdžia daugiau vaikiškų į kariuomenę galėtų paimt. Ir niekur Prancuzijoje tiek nemoka ir nemokės, kaip Amerikoje. Ten baisiai suspausti dabar darbininkai, ir toks jau likimas ir lietuvius ištiktų. O kuomet jie pasipriešint norės, ir juos lengvai į kariuomenę galės paimt, kaip ima prancuzų darbininkus. Nesiduokit suvadziot ir pažinkit tikrąjį musų tautininkų politikos veidą. Jie virsta Prancuzijos valdžios ir kapitalistų agentais... Apsisaugokit, darbininkai! Neįkliukit į slaptą taisykus jų tinklus! Pasirupinkim, kad šitai netikis jų sumanymas miryt, da nę nepamatę dienos šviesos! Šalin tokius tautos gelbėtojus ir darbininkų mulkintojus!”

Perskaičius šitą tiradą nežinančiam skaitytojui gali išrodyti „strišniausias“ daktas. Tuo tarpu tai yra paprasčiausias pačios „Kovos“ išpuostas burbulas. Atsilankęs p. R. Karuža į Bostoną pasakojo ir mums apie tą dalyką ir rodė net Francijos karės ministerijos rašytus laiškus ir paduotus pasiūlymus. Visas dalkas pasirodo, tame, kad Francijai reikia darbininkų ir ji nori jų kur nors įgyti. Per p. M. Yčą p. Karužai buvo pasiūlyta propozicija — suorganizuoti kokia 5—10 tukst. lietuvių darbininkų, kurie suiktų vaziuoti Prancijon amunicijos dirbtuvėse dirbti. Prancijos valdžia užtikrina tam tikras ekonominės sąlygas (darbą nemaziau ant metų, po 1.25—1.50 franko už valandą ir dovanai kelionę šian ir ten arba po karės, jei norės, į Lietuvą, prižada apgyvendinti grupėmis ir duoti jiems teisę laisvai organizuotis etc. — tai ir viskas. Čia turime pabrėžti, kad patsai R. Karuža netiki į tokio pleno įvykinimo galimumą, todėl neišmintinga įtarti jį kokioj agitacijoj ar misijoj.

Apie ką nors kalbant, reiktų ne gandas remtis, bet tikromis žiniomis.
„Kova“ paskelbia „kovą“. KOVA Nr. 29 įdėjo straipsnelį „P. Rimka“ ir užbaigoje sako: „Aišku, kad tarp p. Rimkos ir širvydo kompanijos mes matome didelio skirtumo: anų žodžiai ir darbai nesiskiria. Be to p. Rimka dabar panašią rolę lošia, kaip kad yra lošęs p. širvydas, kuomet ėmė savo globon įvairius „liaudininkus“, „socialistus - revoliucionierius“, „maksimilistus“ ir kitus. Tuomet p. širvydas buvo mums pavojingesnis, negu dabar. Taip pat ir p. Rimka dabar pavojingesnis, negu p. širvydas: p. š. aiškus — jis nebesuvaldžios šiek tiek pražiurusų darbininkų, o p. Rimka ar šliupas da gali suvaldyti. Tai delto mums reikia su tokiais žmonėmis kuolabiausia kovot.“

Darome logišką išvadą: jeigu Rimka „Kovai“ „pavojingesnis“ už širvydą, tai širvydas pavojingesnis už... na, už Dr. Rutkauską, Rutkauskas už kun. Kemešį, ar kun. Maliauską. „Kovai“ pavojingiausias iš jų... Rimka; nepavojingiausias — ergo artimiausias kun. Kemešis arba kun. Maliauskas! Su artimiausiais gi visuomet žmonės susidraugauja ir kovoja prieš „pavojingiausius“. Lauksime tat „bloko“ tarp Kapsuko ir... Kemešio...
Turime visgi pabrėžti, kad tame pačiame „Kovos“ Nr. „Laisvojoj Sakykloj“ yra įdomus p. Fritzo straipsnis po vardu „tautininkai ir mes“, kur išreikšta gana daug sveikų minčių, — žinoma, visai priešingų dabartinei „Kovos“ taktikai. Kitame Nr. pamatines to str. mintis paduosime.

A. BULOTOS-ST. ŠIMKAUS DEBATAI.

(Pradžią žiur. „Ateities“ Nr. 89).

A. Bulota. Aš pradėsiu nuo mano oponento kalbos pabaigos. Stodamas į debatus aš visai nesitikėjau, kad čia reikės apie asmenis kalbėti. Bet mano oponentas savo kalbos pabaigoje perėjo ant asmenų. Ir jeigu g. pirmininkas leido jam kliudyti asmenis, tai dabar turi būti leista ir man.

Pirmiausia labai įdomu, kad p. Šimkus darydamas asmeniškus priekaištus nepasirūpino net po ranka turėti dokumentalių prirodymų, ir, pav., p. Leono laišką žada pristatyti už poros dienu.

St. Šimkus. Štai laiškas jau yra (rodo laikraštį).

A. Bulota (rankoje laikydamas savo laikraštį). Nereik, nereik, štai čia jis yra. Kaip girdėjote, p. Šimkus sakė ir „Vienybės Lietuvne.“ redaktorius patvirtino buk Leonas rašo, kad aš ką tik išėjęs iš draugijos susirinkimo jau prižadėjau keršyti. Štai čia ta laiško vieta:

„jis randa geresniu darbu netik nedirbti draugijoje, netik ją boikotuoti, bet dar nuolat ją teršti. Taip elgtis jis iškarto pasižadėjo, kuomet netapo išrinktas komitetas: „Jeigu su manim taip pasielgė, tai aš tokios draugijos nesigailėsiu“ — tai jo žodžiai pasakyti man vienkart gatvėje Vilniuje, kuomet mudu skyrėmės kiekvienas sau namon, eidami iš kokio tai posėdžio.“

Tai p. Leonas rašo, buk aš jam tai sakęs ne einant iš draugijos įsteigiamojo susirinkimo, kaip p. Šimkus ir p. Norkus tvirtino, bet „vieną kart gatvėje“, einant „iš kokio-tai posėdžio“!

Aš dar nežinau, ar tai paties p. Leono rašytas laiškas, — pasiūniau jam kopiją, ir kaip jau ši patvirtinama, tai tada apie jį pakalbėsime. Bet jeigu mano oponentas be dokumentalių prirodymų tiki žodžiams p. Leono delto, kad jis inteligentas advokatas ir buvęs atstovas, tai turės pasitenkinti ir mano žodžiu, ką aš pasakysiu apie p. Leoną ir jo minimą pasikalbėjimą. Tasai pasikalbėjimas įvyko ne einant iš Liet. draugijos įsteigiamojo susirinkimo, bet jau daug-daug vėliau, einant iš to musų visų Dumos atstovų posėdžio, kur p. Leonas vienas suardė visų musų atstovų vienybę! Jau po to, kaip klerikalai paėmė į savo rankas draugiją ir atstumė pirmievis suardė vienybę, mes, visų keturių Dumų atstovai, vis dar rinkomies ir bendrai tarėmies.

Visi sutiko, kad atstovams reikia visiems bendrai darbuotis — sutiko ir Yčas, ir kun. Laukaitis, ir kun. Jarulaitis ir kt. tik vienas p. Leonas griežtai atsisakė ir musų vienybę suardė. Taigi iš to posėdžio einant aš p.

Leonui ir pasakiau: „Jeigu tu vienas drįsti visų darbą ardyti, tai ko nori iš musų, kad mes, nuskriausti, jusų komitetą remtume“? Tai toks maž-daug buvo musų pasikalbėjimas.

Toliau A. Bulota užcituoja St. Šimkaus išsitarimą apie p. Kovaliene ir pavadinimą jos „boba“ ir tą „bobą“ išnaudoja kompromitavimui p. Šimkaus, prirodinėdamas, kad p. Šimkus nužeminęs paprastą moterį ir statydamas ją žemiau už inteligentus. Čia esančios ir p. Žemaitę, lyginą ja su p. Šimkus ir t.t. Perėjęs prie pasišventimo tėvynei p. Bulota p. Šimkų ironizuodamas primena, kad jis iš didelės tėvynės meilės atvažiavęs čia aukų rinkti negrįžta Lietuvos, nei prie pabėgėlių, kur inteligentų truksta, o nuėjo lenkų parapijon „vargamistrauti“.

Po šitų asmeniškumų A. Bulota pereina prie paties dalyko ir sako, kad p. Šimkaus paduotas naujausias skaitlines jis sudėjo į kruvą ir rado ne 114.000, bet tik 61.000 — tą patį, ką ir senosiose atskaitose. Toliau sako, kad jeigu teisybė, kad vienam žmogui sušelpiti dabar reikia 30—32 rub. mėnesiui, tai tas išėina tik p. Šimkaus gimamos d-jos nenaudai, nėra reikia žmogui 30 rubliu, o draugija duoda tik 3—4 rub., kadangi daugiau lėšų negali turėti, jeigu atskaityti pinigų išleidžiamus gimnazijoms, sanatorijoms ir t.t., nors algos ir būtų išmokama tik 25.000, o ne 100.000, apie ką esą reikia abejoti.

Toliau A. Bulota citatomis iš draugijos apyskaitų prirodinėja, kad ir Petrogrado ir, Maskvos draugijos priklauso prie Centralino Komiteto, gauna iš jo pinigų ir tų draugijų šelpiamieji įveina į bendrą C. K. atskaitose minimą šelpiamųjų skaičių. Dar toliau prirodinėja, kad jeigu sanatorijos perkimo buvo galima apsieiti, ligonius buvę galima į kitas sanatorijas pasiūsti ir tuos pinigus reikėjo apversti šelpimui badaujančių, ir kad plečias perkimas Vilniuje buvęs nereikalingas. Šitą savo tvirtinimą A. Bulota remia dar kun. Astrausko žodžiais, pasakytas susirinkime liepos 1 d. Smetona ten pat sakęs, kad reikia pirmiau tvirtinti pozicijas. Citavo iš „Tėvynės“, kurį buvo perspausdinęs iš „Liet. Žinių“. Ant galo dar pereina prie gimnazijų, sako, kad kuomet vaziavo M. Yčas ir kt. į škilmes ir išbuvo 10 dienu, tai Komiteto posėdžių nebuvo, nes komiteto nariai iš Maskvos kviesti nebuvo, svarbiausia gi, tos draugijos nuk. nuo karės šelpti lėšomis užlaikomos, o M. Yčo vardu įsteigtos gimnazijos yra Rusijoj ir gi tokios pat rusiškos, kaip ir visos kitos, todėl ir lietuviųstėi iš jų naudos nėra.

Antrą savo kalbą A. Bulota pradėjo 9:48 v., pabaigė 10:15 v. Per šią Bulotos kalbą buvo dar incidentas — vieną žmogų, kuris atsistojęs ėmė ką tai kalbėti, policija išvedė laukan.

St. Šimkus. Pradeda taipgi nuo asmeniškų aiškinimų, ir klausia A. Bulotos, ko jis atvažiavo ir ką jis atstovauja? A. Bulota perskaito L. Šelpimo Fondo igaliojimą aukas rinkti. Toliau St. Šimkus skaito p. Leono laišką, kur kalbama, kad p. Bulota išsyk draugijai ėmė boikotuoti ir žadėjo keršyti, dar nežinodami jos darbų. St. Šimkus sako, kad p. Leonas ir atstovų tarybą suardė tuomet, kuomet A. Bulota viešai išreiškė neuzsitikėjimą draugijai, prie kurios jisai priklausė. Jeigu p. Bulota neuzsitikėjo p. Leonui, tai p. Leonas galėjo neuzsitikėti p. Bulotai.

Kad aš dirbų lenkiškoj parapijoj — toliau sako St. Šimkus — tai kas tame blogo? Gyventi reikia kiekvienam, taip ir valgyti. Dirbu lenkiškoj parapijoj ir man už tai užmoka, — tai gi už lenkų pinigus gyvenu, o lie-

tuviams, kaip matote, kalba dirbu.

Toliau St. Šimkus vėl aiškina ir prirodinėja, kad gimnazijų steigimas, sanatorija ir kt. yra naudingi dalykai tautiškoji tvirtinimui ir nei kiek nemokėdami patį šelpimą, kad reikia daugiau žiūrėti į atetį, kad lėšos gimnazijoms užlaikyti neimama iš šelpimo sumų ir neatitrinkiamu nuo alkstančių burnos.

Del pavadinimo p. Kovaliene boba p. St. Šimkus pasiūlymą, kad jis tą žodį vartojęs nenorėdamas Kovaliene ar kita moteris paniekinti, bet tik lygia — moteriškės vietoje. Jeigu čia esančios ar šiaip moteris būtų del to žodžio užsigavusios, tai aš labai už tai atsiprašau — sako St. Šimkus — ir pataria žiui, kad nieko nei žėistėi, nei negauti nenorėjau. Taip pat p. Žemaitę aš labai gerbiu ir ją raštus, nors smerkiaiu ir smerkiu — lygiai kaip ir p. Bulota — už tai, kad ji draugiją ir jos darbą niekina.

10:45 v. St. Šimkus savo antro kalbą pabaigia ir jo vietą užima vėl A. Bulota. Vėl eina draugijos asmenišką polemiką. Čia A. Bulota tarp kita ko užtikrina, kad žemaitė iš jokios draugijos nei šelpimo komiteto jokios algos neėmė ir užcituoja patsai Žemaitės viešą užtikrinimą Kalba apie save atstovavimą užcituoja „Gydymo ir Maitinimo draugijos“ įstatus, kur p. Bulota sako, kad jis yra tos draugijos išdininku ir sako, kad iš L. Gelbėjimo Fondo jisai savo laimė gavęs 2000 ir 1500 (kiek tik tuo tarpu nepamenas). Dar toliau cituoja Cent. Komiteto išsios reikalų sekcijos atsišaukimą, kur kviečiama rašyti vis mokslu sričių vadovėlius gimnazijoms ir prižadama mokėti p. 60 rub. už lanką, nurodą į oficial literatų ir dailininkų šelpimo fondą, į kurį iš draugijos paimta 900 rub. (valdžia daro 100 rub.) ir sako, kad vis tai reikalingas pinigų eikvojimas iš šelpimas vien inteligentių skriauda paprastų žmonių darbininkų. Kaip p. Šimkus aiškina dirba pragyvenimui pas lenkus o dirba lietuviams, taip esą gal daryti ir pp. Leonai, Yčai, Jarulonskiai ir kt. — užsidirbti dar na rusų įstaigoje gaunant užgeras algas, o šelpimo darbu rtyti už dyką. Užbaigdamas A. Bulota sako, kad daugiau į St. Šimkaus argumentus neatsibėnėsias.

St. Šimkus vėl kalba ir sako, kad A. Bulota skaitydama mas mažai kam suprantamas mokslo šakų vardus vartoją p. gy, demagogišką polemikos būdą, norėdamas paprastus žmones sukelti prieš Cent. Komiteto virtyne jiems nesuprantamų žodžių. Patįs gi rankvedžiai reikalingi, be jų neapsieisi. St. Šimkus aiškina, kad jis nieko nenorėjęs įnešti nei apšmeižti, kad jis tikis žemaitės žodžiams, kad ji jokios algos neėmė, o gautus pinigus sunaudojo sušelpimui taip pat, kaip gal darė ir Bulota, bet taip daro ir dabartiniai C. K. darbininkai. Ant galo primena, kad gal už pusantros savaitės bus pranešta, kaip Bulotos neesant dabar Vilniuje įvykusi visiška vienybė ir patįs Bulotos draugų, kaip p. Šiaulyš ir kt. dabar vis išvien dirba ir mus visus laukia prie vienybės.

St. Šimkui pabaigus A. Bulota atsistoja ir sako, kad St. Šimkus privedė naujus faktus, todėl jis turi atsakyti. Ir sako, kad jeigu Vilniuje vienybė įvykta tai atsitiko tik tas, kas jo paties, kun. Kuktos ir kitų karės pradžioje buvo padaryta ir la paskui suardė kun. Alšauskas, Yčas, Leonas ir kt. steigiamą draugiją.

St. Šimkus vėl kelia žodžių pasaką paaiškindamas, kad jis nieko — nei Bulotos nei Žemaitės, nei kitų nenorėjęs šmeižti ir jų nešmeižes, o sakas ir kal-

bėjęs vien tai, ką žinojęs ir gir-
dėjęs.
Ant galo A. Bulota perskaito
p. Žemaitės laišką, kur sakoma,
kad jokios algos iš niekur už
šelpimo darbą ji neėmusi.
Skaitant laišką pas duris pak-
kyla triukšmas, girdisi rėkimas
ir švilpimas. Pirmininkas rai-
mina, bet nieko negelbsti. Kas
tai iš publikos pasako, jog tai
"vyčiai". Pirmininkas patvir-
tina. Laiškas skaityti pabaig-
ta ir apie 11:30 nakties Pirmi-
ninkas praneša, kad debatai pa-
sibaigė. Ant scenos dar kalbasi
abudu oponentai ir prezidento
žmonės. Oponentai persiskir-
dami pasiduoda rankas ir pasi-
sveikina.
P. S. Dar kartą prašome abie-
jų debatorių — A. Bulotos ir St.
Šimkaus — tuojau mums prane-
šti, jeigu mūsų aprašyme pas-
tebėtų kokią pamatinę klaidą
ar praleistą svarbų pamatinį
argumentą. Nesulaukę jokių
pataisymų ligi rugpjūčio 5 d.
š. m. skaitysime mūsų aprašymą
teisingu ir tada išreikšime savo
nuomonę apie pačius debatus ir
visą dalyką ir tuomi visus gin-
čius del minimos d-jos užbaigsi-
me. Red.

Laiškai iš Rusijos.

LAISKAI IŠ RUSIJOS.
Bulvariniai romanai medžiaga.
Vasario mėnesyje spaudoje
pradėjo platintis žinių, turinčių
kokius tai sąryšius su kai-
kuriais prie valdžios esančiais
asmenimis. Buvusio vidinių
reikalų ministerio vardas buvo
painiojamas su "naujos far-
macijos Azefo" (anot "Novoje
Vremia" išsitarimo) Rževskio
vardu. Kiek man pasisekė su-
rast žinių apie tajį "virš bul-
varinį romaną", tiek ir patiek-
šiu skaitytojams.
A. N. Chvostov (buvusis mi-
nisteris) prieš išrinkimus jo
atstovus, buvo Nižnio Novgoro-
do gubernijos gubernatorių.
Vieną gražią dieną jį krepšė
nepažįstamas vaikas ir, įteikęs
žymios moters rekomendacijos
laišką, prašė vietos, ar kokio
bent uždarbio. Chvostovas davė
jam darbo prie dešiniųjų Baračo
leidžiamojai dienraščiui. Ten
Rževskis rinko dienraščiui skel-
bimus. Pirmos dienos tarnavi-
mas pasižymėjo tuomi, kad
Rževskis praleido tris rublius
svetimų pinigų. Bet tasai speci-
finis atsitikimas nei kiek nepa-
kenkė Rževskio karjerai, ir vie-
tos gubernatorius likosi apie jį
geros nuomonės. Kas toliau dė-
josį Nižniame Novgorode, nėra
žinios, bet kiek pasakoja, norė-
damos atsidėkuoti, Rževskis pa-
gelbėjo ir savo geradėjui, kuomet
pastarasis užsigėdė būti
Valstybės Dumos atstovu.
Kiek vėliau abu minimu as-
meniu vėla susitiko tik vienas
buvo ministru, o antras žymiu
laikraščiu bendradarbiu. Taip
bent išrodė pačiam ministeriui,
nes jis žinojo, kad trukšmingas
straipsnis "Mes prisiruošę" yra
Rževskio parašytas. Tas straip-
snis, tilpusis dienraštyje "Bir-
ževyja Viedomosti" (dar pirm
karės) yra diktuos garsaus
karinio ministeriaus Suchomli-
novo, kuris dabar už tajį "pri-
siruošimą" (kariauti) traukia-
mas atsakomybėn. Kalbos pri-
duria, buk kuomet Suchomli-
novas diktavo straipsnį, tai prie-
to buvo ir pakartasis išdavikas
Miasojedovas. Bet apie visą šį
reikalą girdisi nemažai kita kitai
priešingų žinių. Patsai Su-
chomlinov pranešė "Rieč" re-
daktoriui J. V. Gessenui, kad
kaip tą straipsnį diktavo Rževs-
kiui, tai Miasojedovo nebuvo.
Gi "Birževyja Viedomosti" irgi
paskelbia savotiškus teisinimus.
V. A. Bondi praneša, kad mi-
nėtasis straipsnis rašytas ne
Rževskio, be jo. Rašymų pasi-
naudota Rževskio su Suchomli-

novu pasikalbėjimu, kuris buvo
užgintas spausdinti ir leistas
specialiu ministeriaus leidimu.
Rževskis atėjo prie Suchomli-
novo, kaip Maskvos laikraščiu
(ar laikraščio) korespondentas.
Jis pareikalavo tik iš redakcijos
atlyginimo, kuris ir buvo duotas,
bet Bondi priduria, jogei jokių
artimų sąryšių su "B. V." re-
dakcija Rževskis neturėjo. Ko-
kį Maskvos laikraštį Rževskis
atstovavo, nesakoma, ir kažin ar
atstovavo.
Taigi senu pažįstamu vėla su-
sitiko. Rževskis buvo "Raudono-
jo Kryžiaus" įgaliotinio pa-
gelbininku ir Chvostovas priėmė
jį tarnyston pas save, skirda-
mas 3500 rub. algos. Sulig ofi-
cinių pamatavimų, Rževskis bu-
vo pakviestas vidinių reikalų
ministerijon kovoti su pragyve-
nimo brangumu. O savo arty-
miems ministeris aiškino, jogei
Rževskis jam reikalingas kai-
riųjų spaudos sekimui. Tuo
tikslu Rževskį įgaliuoja atidengti
"laikraštinių klubių". Buvo
galvojama, kad laikraščiu ben-
dradarbiai rinksis tame klube ir
be kortavimo užsiims grynai
profesionalis reikalais. O iš to
bus galima spręsti ir apie jų
krypsnį, upą. Klubo sutvarky-
mui Rževskis pasikvietė, kaipo
žinovą, inžinierių Geine. Klubo
idėja nenusisekė, nes neatnešė
laikiamųjų vaisių: jin susirko-
ne rimtesnį laikraštinkai, bet
įvairūs įtariamieji asmens.
Rževskio prisitariimas prie
ministerio nepatiko policijos
departamentui, direktoriumi ku-
rio tuo laiku buvo S. P. Bielec-
kij. Taigi Rževskį pradėjo se-
kioti ir paaiškėjo jo gyvenimo
budo įtaringumas: figuravo
dama, puikus butas, pas damą
atsirado briljantai. Pradėjo
sekti pinigų šaltinius ir pasirodė
Rževskio suktybės. Kaipo Rau-
donajo Kryžiaus įgaliotinio pa-
dėjęjas, jisai turėjo pristatyti
vakarų frontui reikalingų daik-
tų. O tikrumoje tam tikslui
skiriamus vagonus pardavinėjo
privaciams asmenims.
Rževskis išsikalbėjo Chvosto-
vui, buk pragarsėjęs
Iliodoras turi kokius tai svar-
bius, kai-kuriuos augstus asme-
nis komprometruojančius doku-
mentus. Pastarieis pasiro-
džius spaudoje gali išėiti nema-
ža nesmagumų. Kadangi Ili-
odoras gyveno Norvegijoje, tai
Rževskis apsmė pas jį nuvykti
ir viską aptarti. Tam buvo rei-
kalingi pinigai. Užsižingeidavus
Chvostov apsiėmė pinigų
paskirti, tik nerado galimu tą
atlikti tuojau. Buvo sutikta,
jogei Rževskis gaus dalį, o liku-
siejį bus atlyginti viskam užsi-
baigus.
Jau minėtas inžinierius Geine
įgavo užsitikėjimą pilietinės
Rževskio žmonos ir jam prisiejo
kai ką pamatyti. Jų santykiuose
ko tai stokavo. Vieną kartą
Rževskis šoko prie savo pilietin-
nės žmonos su revolveriu, o šioji
šaukė: "aš tave išduosiu". Nor-
vegijon juodu važiuo kartu.
Iliodoras sutiko su Rževskio
pasūlymais ir prižadėjo duoti
pagalbon penketą fanatizuotų
pasekėjų — "brolių". Vidinių
reikalų ministerija, sulig jų su-
tarties, turės duoti "broliams"
pašportus ir 60.000 rublių pi-
nigais.
Norint pagreitinti išvažiavi-
mą Norvegijon, Rževskis kreip-
pėsi į Bieleckį, prašydamas už-
rubežinio pašporto. Bet jam
atsakė, ir pašportą reikėjo pra-
šyti "grandonačalstvoje" papra-
ščiausiu budu. Prisilaikant po-
licijos departamento nurodymų,
Rževskį sekė visu keliu. Jam
išvažiuojant parubežio stotyje
Bielostrove peržiūrėjant ir per-
tikrinėjant pašportus išliko
užmynė Rževskio koją. Pesta-
rasai įsikarščiauvo ir buvo susta-
tytas protokolais. Rževskis už-
klausė žandarų viršininko Tiuf-
fiavejo kam sius protokolą. At-
sakė, jogei ministerio padėjęju

rub. tikslams, neturintiems jo-
kio ryšio su ministerijos užduo-
tims; 3) ar manoma užsiganė-
dinti administratyviu Rževskio
ištrimimu, neduodančiu jokių
garantijų, kad viskas bus ištiri-
nėta; ir ar tiesa, kad iki šių lai-
kų nedaryta jokio teismo tiri-
nimo.
Nižnio-Novgorodo gyventojai
žinojo Rževskį ir jo darbus ge-
riau kitų miestų gyventojų.
Sensacijoms pasklydus "Nižego-
rodskij Listok" patalpino straip-
snį "Boris Rževskio pėdsakai
atsirado". Jame rašoma, kad jo
asmuo buvo labai ryškus ir nie-
ku budu negalima buvo apie jį
suklysti nuomonėse. Ir jeigu
jis atliko nors prasižengimus
(jis mėgsta gerai pagyventi),
tai bus ne jo kaltė, o tų, kurie
jį rekomendavo ir palaikė.
Vyt. Steponaitis.
16—IV—16.

Darbo jieskant.
Užstojus man septyniolik-
tus metus drąsiai galėjau eiti
prašytis darbo kasyklos-
na. Du metu bedirbant po
laužyklas man labai įkirėjo.
Skaudami nuo anglių pirštai
stumte stumė mane eiti jies-
kotis darbo po žeme. Ir kur
aštau neisiu, juk aš jau einu
septynioliktus metus!
Dar iš namų eidamas pa-
dilgintas gero upo, tvirtai ir
greitai žengiau kalno takais
kasyklų linkui. Artinanties
prie šapto ir pradėjus mislyti
apie tai, kaip priseis man
prašytis darbo, lyg ir pradėjo
po krutine saltelėti. Vis-
gi žinau, kad reikės prašyti.
turiu eiti ir su baime pana-
šiai kaip vaikas einantis pi-
mos išpažinties, einu.
Priėjau prie kasyklų.
Prieš mane šale kelio įmu-
ryti du augšti plieniniai žio-
gliai, ant kurių viršaus su-
kasi du dideli ratai, o lynas
slenka per juos. Iškilą didi
bačka arba viedras. Žiuriu.
Paspilpa visa upė vandens
antkart. Žiuriu į lyną, kur
jis susivynioja. O tai tame
raudoname namelyj ant di-
džiojo volo, kurį suka garo
varomai didi inžiniai, ir kitą
toliau matau tokią pat prie-
tarsą, tokią pat šopą. Bet čia
kelia ne vandenį, tik karus-
vagonėlius su anglimis. Ten
toliau dar kitas didis namas,
purvinas, apdulktas, su ke-
turiolika didžiū kaminų. Tai
"boilerhausė", kur garas gami-
namas. Kur aš stoviu, tai
geležies kelių, keliai, užsta-
tyti tų mažų vagonų su angli-
mis, kiti tušti.
Ten prie pakalnės tai di-
dis namas. Tai man įkirė-
jus laužykla. Langučių lan-
gai. Kada tenais tie klan-
lanti karai išpilami į lau-
žyklą, iškilą didi, tir-
šti debesiai dulkių. Bet
kur tas požeminio formano
ofisas. Ar tik nebus ta ma-
ža raudona šėtra, su iš visų
pusių nuolaidžiu stogu?
Priėjau. Taip, tai čia. Du-
rįs atdaros, tiktai skersai
žemi groteliai.
Nedrąsiai prieinu ir žiu-
riū į vidų. Prie vieno stalo
sėdi jaunas vaikas ir raši-
nėja po popieras.
Čia prie lango arti durų
sėdi apyžilas žmogus, sun-
kiais akiniais užsikoręs,
kurs patemijęs mane stovin-
tį, rusčiai pažiūrėjo.

Pažiūrėjo ir vėl įsiknibo į
kpygutę. Vis stoviu ir ne-
drįstu klausti. Sutraukęs vi-
sas savo drąsos pajiegas į
kupetą stiprindamas savo
balsą, kad jis nevirpėtų,
klausiū ir tai labai lėtai:
"Ar tik Tamsta neturė-
tum del manes darbo kasyk-
lose".
Pažiūrėjo į mane. Tyli.
— O kiek gali turėti me-
tų? — Užklausė manęs.
"Septyniolika", greitai,
seilė rydamas, atsakiau.
Vėl jis tyli. Tyliu ir lau-
kiu Atsisukęs į šoną, už-
klausė truputį jaunesnio už
save žmogaus, kurio aš pir-
miau nepatėmijau:
— Ar dar ta vieta Ist Ba-
tim split neužpildyta?
"Dar ne" — išgirdau.
Po trupučio vėl į mane:
— Gerai, išėisi rytoj, bet
nepamiršk amžiaus popie-
ras.
"Gerai, ačiū". Ir atsidu-
sau. Apsisukau ir einu ant
namų ne tai džiaugsmo ne
tai liudėsio apimtas. Trupu-
tį apsvaigęs.
Tai taip gavau aš savo
pirmą darbą juodose kasyk-
lose.
J. Andriukas.

NAUDINGOS KNYGOS.

- Žmogaus pareigos — puikiau-
sių ir prakliniausių minčių
pilna knyga \$1.00
Tauta. Labai rimta knyga
apie tautišką klausimą... .20
Vincas Kudirka — labai gra-
žiai apdaryta šito didvyrio
gyvenimas ir darbai 20
Didžiausioji karė Europoje
Rašoma apie karę, jos prie-
žastis, kariaujančių valsty-
bių žmones. 25
Politiškoji ekonomija — tai,
kaip ir iš kur atsiranda
žmonių turai 25
Valstija ir mokesčiai — labai
interesinga ir pamokinti. 25
Audra Rusijoj — puikiai apra-
šyta Rusijos revoliucija 20
Danguis augstumas — apie
žemę, dangų ir kitus pasvie-
čius. 20
Apie nežmoniškų maskolių
darbus Lietuvoje. 5
Trachoma ir prie šviesos —
labai pamokinti knygelė. 15
Kas daryti, kad sveiki butime
ir ilgai gyventume. 10
Sergėkities akių apvilktimo
Pamokinti knygelė. 5
Visas svietas — nesvietiškai
gražus aprašymas viso
svieto 20
Kaip pasimokinus plaukti.
Reikalinga kiekvienam, kas
nori vandenyje neskesti. .20
Aušrinės keliais — Europos
moksleivių puikiausių raštų
rinkinys. 75
Ne savo vėžėj ir dar dvi puik-
ios apysakėlės. 15
Aisopo pasakos — puikiausi
skaitymai mažiems ir dide-
liems. \$1.25
Anderseno pasakos — puikiau-
sios pasaulyje 20
Pražuvo — labai puikus ap-
sakymėlis. 10
Prakelkimas — širdį perve-
riantis vaizdelis. 10
Kun. Vienožinskio dainos. Dai-
liausios iš visų. 10
Šienapiūtė — operos dainos ir
eilės. 10
7 dainos su gaidomis, M. Pet-
rausko. 25
5 dainos — su gaidomis, Miko
Petrausko. 25
Lietuvos gospadinė — pamoki-
na valgių ir gėrimų gaminti
"Jaunosios Lietuvos" Kom-
plektai 1915 metų (nuo vas-
ario, didelio form.). Labai
daug pamokinančių ir sma-
gių pasiskaitymų ir paveik-
slų. \$1.75
Jaunosios Lietuvos komplektai
už 1914 metus. Daugybė
puikiausių ir naudingiausių
raštų, eilų, apysakų, paveik-
slų. Knyga 848 pusl. Kaina \$3.00
Visas viršminėtas ir kitas
vairias knygas galima gauti
"ATEITIES" KNYGYNE,
366 W. Broadway,
So. Boston, Mass.

VISKAS PIGIAU!

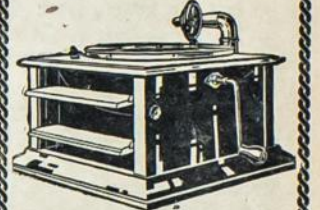

SIAUDINĖS SKRYBELES

Vertės \$3.00 už \$1.95
" 2.00 " 1.35
" 1.50 " .95
" 1.00 " .35

Visus vaikus užprašom,
kad nusipirktumėt po vieną
Kaklaraiščių (Nektaizą) pas
mane, nes parvežiau naujų
labai daug — apie 10,000.
Taipgi gražiausių marš-
kinių, kalnierių, pančekų
ir t.t.

Pas mus galima gauti
Grafafonų ir visokių lie-
tuviškų Rekordų. Kurie ne-
turite naujo katalogo lietu-
viškų rekordų, tai paraši-
kite laišką o mes prisišsi-
me dovanai.

Kada pirksi čėverykus,
nepamiršk paprašyt po var-
du BOSTONIAN, tai yra
geriausi ir drūčiausi Vyrų
čėverykai — \$3.00, \$4.00,
\$4.50 ir \$5.00.
Taipogi užprašau visas
Mergaites ir Moterėles at-
silankyti ir nusipirkti gerus
čėverykus. Kaina nuo \$1.50
iki \$3.50.

Visiems vyrams patar-
čiau nusipirkti apatinį
Unior. Siutą, nes labai sma-
gu nešioti.
C. P. YURGELUN
377 BROADWAY,
SO. BOSTON, MASS.

Meilužis.

LIAUDIS IR IDEJA.

Tai tu ne tik ką nesuvienijai, bet dar ir suterštai rubais sugrįžai? — tarė Gamta nuleidus galvą ant krutinės, kada Ideja, išpasakojus savo kelionės vargus, parpuolus kniupščia prieš Gamtą prašė pasigailėjimo.

Gamta ilgai tylėjo nuleidus ašarotas akis, su tekančiomis per jos skruostus kruvinomis ašaromis, kurios vilgė žemę po jos kojomis.

Nežinau kaip ilgai tylėjimas būtų tęsėsis, jei nebutų domos atkreipus išdygus iš jos ašarų raudona Kantrybės rožė.

Gamta, išlengvo pakėlus su nusistebėjimu, metus žvilgsnį ant jos, tiesė ranką, kad nurauti ją.

— Viešpatie!... suteik man ją — puldama po jos kojų maldavo Viltis.

— Kam tau ji reikalinga? — klausė Gamta.

— Man ji reikalinga delto, kad visur užviešpatavo Godulytė ir Savimeilybė, kurios parsikvietusias sau pagalbon dar Neapykanta, pavertė tavo viešpatiją kentėjimų šale. O aš, kantrybės neturėdama, niekur negaliu prieiti, ir mano buvimas toliau, be kantrybės, nereikalingas.

Tas nusiskundimas suspaudė Gamtos širdį ir ji, atsidusėdama savo maloniu kvapu, tarė:

— Nusiskink ją ir teesti saldi Kantrybė tam, kurį stiprina Viltis.

Ora prisipildė kvėpėjimo, o Viltis, prisipaudus Kantrybės Rožę, kilo į mėlynas erdves, it vyturiukas pavasarį, siūsdama viltį su saldžia linksmybe kentėjantiems.

Ideja, pakėlus galvą, su šypsna ant lūpų tarė:

— Viešpatie! pas mane rados taip lengva ant širdies, kad aš noriu vėlei leisti jį kelionę, nes man tie nepakeliami kentėjimai pasidarė saldūs. Leisk mane vėlei į kelionę.

— Ne, brangus pasiuntinį — tarė Gamta. — Tavo rubai sutaktyti krauju Godulytės ir Savimeilybės ir pertai išduoda nemaloni kvapą, ir tavo pasiuntinystė atneš tau tik kentėjimus, o man širdies-skausmą.

Pirmiau, negu leisisi kelionėn, aš tau paprašysiu Liaudį, kad ji, tave nuvestų į meilės ir lygybės šaltinį ir išmazgotų iš tavo rubų Godumo, Savimeilybės ir kitas dėmes.

Ir Gamta, pašaukus Liaudį, tarė:

— Imk Ideją, vesk prie meilės ir Lygybės šaltinio, ir išmazgok josios rubus.

Liaudis greitai leidosi kelionėn. Vos spėjo žingsnį žengti pirmyn, paliko ant kelio Godulytę ir Savimeilybę.

Abidvi kalbino Liaudį, kad pavestų juodvėm Ideją, pridėdamos užtai viską, ko tik Liaudis norėtų. Ir patarpininkaujant Neapykantai, Ideja tenka Godulytėi. Ji, veidmainingai nusišypsojusi, tarė Liaudžiui:

— Dabar reikia priruošt kelią, nes matai griovius, kalnus, erskėtynus. O kelią padarius, mes greitai nueisime.

Gavus Godulytę Ideją, ima Liaudį ir dirba. Liaudis, pamčius Ideją suvargusią, klausia:

— Kada bus kelias ištaisytas kelionei?

Godulytė sako:

— Tau nereikia teirautis, tik klausyk, ką sakau.

Liaudis susirpinus ima tirinėti, kam tas jų triušas. Patyrė, kad Godulytė savo dvarą sustiprino, viską geresnio susirinko sau, o ant kelio, kuris veda prie Laimės ir Lygybės šaltinio, iškasė dar didesnius griovius, užsodino erskėtynus ir privaisino visokių plėšriųjų žvėrių.

Liaudis suprato esanti apvilta ir nori atsiimti Ideją, bet čia

Saumeilybės saldieuviavimas pergali Liaudį, Ideja tenka Saumeilybei.

Patikėjimas akis uždarė Liaudžiui ir ji dirbo, triušė su tokia prievarta, kad nebuvo laiko neapsidairyti.

Vėlei Liaudis pamato Ideją ir nusistebi, kad jos rubai visai sušėpti.

Apsidairo Liaudis iš nusistebėjimo ir supranta, kad jau kelias pirmyn visai užtaisytas, o pasistojus ant Idejos Saumeilybės, visur rodo tik savąjį "Aš".

Liaudis atsiėmus Ideją, rengėsi eiti tolyn. Bet jau nėra kur žingsnio žengti: viskas užimta ir užtvirta Godulytės ir Savimeilybės.

Mėgino aplenkti jų žabangus, lipo per kalnus, uolų skeliaudras, bet slydo, virto, susižeidė.

— Ne, tenais — sako Liaudis — mes neišeisim.

Metasi į erskėtynus, nežiūrėdami kentėjimų, bet ir čia, susižeidusios susipranta, kad fokia kelionė greičiau mirtį atneštų; negu per ją išeiti.

Ir nors Liaudžiui daug saldieužuvavo, bet ji gyvenimo pamokyta, neklausė ir pasiėmus Ideją su skaudama širdžia grįžo prie Gamtos.

Gamta, išvydusi vos gyvą Ideją, su nekantrumu išklausinėjus apie Liaudie nepasisekimus, susiėmus galvą iš širdies skausmo aimanavo:

— Oi tas darbas, darbas!

Tarytum iš žemės atsiradusi žmogystė, nusilenkė prieš Gamtą ir tarė: "Viešpatie! ar mane šaukei?"

Gamta, pakėlus akis, tarė:

— Kas tu esi?

— Aš esu Darbas — ir aš viską žinau apie Liaudį ir Ideją ir aš norėčiau patarnauti jiems kelionėje dirbdamas vien jųjų labui.

Gamta apsidžiaugus tarė Liaudžiui:

— Imk Darbą ir leiskis kelionėn.

Iškeliavo.... Juos vėlei patinka saldieužuvamos Godulytės ir Savimeilybės, bet Liaudis nei klausyt nenorėjo, o Darbas griovė uolų kalnus, lygino daubas, skynė kelią per tankiausių miškus, išpylė pelkes ir žengė nieko neklausydamas pirmyn.

Štai jau tamsos globojamas erskėtynas... Čia dar paskutinį kartą mėgino perkalbėti, kad joms pavestų vadovavimo rolę.

Bet Liaudžiui atsisakius pagiežos juoku klegėdamos, atitraukė...

Darbas nepaisydamas darbo sunkumo, visokių žvėrių riksmo ir painiojančiosios po kojomis šliužų — skynė kelią per tuos tamsos erskėtynus.

Štai jau rodos girdėtis įjėskomojo šaltinio vandens čiurlenimas, kaip štai vėlei plėšriųjų gaujos savo riksmu užstelbia viską.

— Bet kas čia do užburtas ratas? — klausia Darbas Liaudies.

— Aš jaučiu, kad mus šitos tamsios galybės užkerėjo, nes mūsų kelias yra apskui ratu ir mes, per tuos pačius lauzus turime skinti kelią antru kart ir taip begalo.

Liaudis matydama, kad tamsybės erskėtynas nebus perskiriamas vien delei viešpatavimo tamsybės, grįžo prie Gamtos.

Ji, išklausinėjus apie Darbo naudingumą ir apie tas erskėtynų tamsybes, kurios iščiulpė jam spēkas tame Tamsybės užburtam rate.

— Ah! tos šviesybės, Apšvietos! Kodel jos tenai nėra? — Gamta graudingai aimanavo.

— Viešpatie! sakyk viską, gal aš galėsiu tavo nuliudimą palaengvinti, — tarė šviesybė, iškėlus laikydama Apšvietos žvaigždutę, nuo kurios triško į visas puses šviesos spinduliai.

Liaudis, išvydusi tokią permainingą, kuri jai gadino prie tamsos

pripratusias akis, kėsinosi užslopinti Apšvietos žvaigždutę. Bet Gamta tai išvydusi tarė Liaudžiui:

— Tu nepažįsti savo išliuosotojos. Mesk blogą mintį, o imk šviesybę ir keliauk, ji tau bus kelrodžiui ir išsklaidys Tamsybės monus.

Liaudis, nors neišsitikėdama, bet nedrįsdama priešintis, pasiėmė šviesybę ir vėlei leidosi kelionėn.

Šviesybė iškėlus Apšvietos žvaigždutę rodė kelią, o Darbas skynė kelią šviesoje per tuos erskėtynus.

Štai jau ir įjėskomo šaltinio kvėpėjimo skonis pripildė meilės jausmu visų širdis... Dar valandėlė kelionės ir jau ant kranto meilės ir lygybės šaltinio.

Liaudis paėmus Idejos, rubus plovė, Darbas pinė vainiką iš liaurų lapų, o šviesybė rinko perlus ir kaišė vainiką... Ir užėję ant galvos kaip pergalės reiškimą grįžo prie Gamtos dainuodami pergalės himną, nuo kurio virpėjimo ore, Godulytė palikus viską, įjėškojo tamsybės pasislėpimo. Bet veltui.

Visur Apšvietos spinduliai triško neaplenkdami nei Saumeilybės, kurios kartu griuvo žemėn, ir smuko į tas pačių sutvertas pelkes, kad daugiau neatsikėlus. Neapykanta tai išvidus suprato, kad jos gyvenimas toliau bus nereikalingas, pasekė juodvi. Tai išvydusi Gamta, malonei priglaudė prie širdies Ideją ir tarė Liaudžiui:

— Tu sugražinai man ją tyrą, kokią man Visatos Galybė pavėdė. Už tą nuopelną tu busi mano viešpatystės vyriausiu tarnu.

Imk tą teisingumo Ideją... Tegul ji bus tavo sužiedotinė ir kartu su tavo kelionės draugais, eik į mano viešpatystę. Žinau, kad tu, jos rubus išvalius, neleisi, kad ji būtų vergu ypatingumų ir įrankiu kitų skriaudimų.

Gamta atvėrus duris įvedė į tuos banguojančius javų laukus ir įvairiausių gėlių, kurios pasveikindamos Liaudį, lenkė savo, įvairių žiedų paveikslė, galveles, po jos kojų.

Įvairiausios gaidos giedančių paukščių linksmino širdis jų ir gaivino meilės jausmą.

Žuvelės, nardydamos per lankų ir miško krutinę vingiuojantį upelį, karts nuo karto išskaldavo pasidžiaugti tai liuliuojančiais ant krantų garbiniuotais karklų krumais, kurių pavėsyje joms buvo jauku gėrėtis, žiurinėiais ir vandenį ir artistiška kreivais, gumbuotais elksniais, kurių šaknyse visados rasdavo pasislėpimą nuo žmogaus.

Miška linksmai šlamėjo... Vaismedžiai bėrė savo vaisius po kojų Liaudžiui... Ramaus vėjalio vilnelė paglostė veidą...

Darbas rengdamasis prie sužiedavimo Liaudies su teisingumo Ideja, rinko ir pynė nevystančių gėlių vainiką, kad amžinai papuošus Liaudį toje laimės dienoje...

Gamta, visa tą regėdama atsikvėpe maloniu kvapu, kuris pripildė gėles ir orą.

Bitelės atlėkusios bučiavo tuos kvapnius žiedus, rinkdamos medų, kad galėtų suteikti Liaudžiui taurę midaus jos jungtvių dienoje.

Visą tai matydama Liaudis ir apgailėdama praleisto laiko susuko:

— "Kodel aš pirmą to nematėčiau? Jug amžius klajojau po tą Gamtos viešpatiją... Kur buvo ta Apšvieta? Kada aš gavus Ideją pavėdžiau ją Godulystei ir saumeilybei, o nematėčiau, jog jos man pinkles taisė".

Ir Liaudžiui pasirodė taip linksma Gamtos karalija, kad ji norėjo viską suvienyti su Ideja ir Jungtvių dienoje apkabyt, priglaust prie širdies, pamylėt... Ah! kodel taip nėra...

PAJIEŠKOJIMAL.

Petras Plunge įjėško Kazimiero, Mikalojaus, Simano Plunge. Adresas: Russia, Riga, Gertrudinskaja ulica N 77, kv. 17. Petru Plunge.

Stasys Sabanavičius įjėško Jono ir Karolio Olišauskų iš Kauno gub., Ukmergės pav. Veliškių miest. Mano adresas: Russia, Gorod Voronež, gimnazija M. Ičasa, učeniku VIII kl. St. Šabanoviču.

Magdalena Buragas įjėško brolio Juozo Mačio (sunaus Mateušo) 35 metų. Jis kilęs iš Suv. gub., Garlevo parap. Adresas: Russia, gorod Starica, Tverskoj gub., bieženkie Magdalenie Boragas.

Juozas Preidis (kareivis) įjėško Kazimiero Jaškuno, 45 metų; Onos Jaškunaičios 19 m. Iš Kaun. gub., Okolicos Rajunų. Pernai gyveno Chicagoje. Adresas: Russia, Gorod Starica, Tverskoj gub., 5 zapasnoi batalion, 6 rota, Josifu Preidisu.

Juozas Mereckis iš Suvalkų gub., Marijampolės pav., Pagermonio gminos, Išlaužio dvaro įjėškau Juozą Laukaitį, Mateušą Merecką, Petrą Mozuraitį. Visi jie Garlevo gminos. Mano adresas: Russia, gorod Minsk, Serebrenskaja ulica, Bezimeni pereukol, dom Kostukevičia, N 3, kv. 2. Osipu Mereckomu.

Juozas Jodikis iš Kauno gub., Panevėžio pav., Rėklių sodž. įjėško giminių ir pažįstamų. Adresas: Russia, Siberia, gorod Charbin, Glavnaja Masterskaja, Kontrolnaja budka, Osipu Jodikisu.

Anelė Traškevičienė įjėško brolio Idzidoriaus Petruševičiaus, kuris gyvena Amerikoje. Aš gyvenu Rusijoje, dabar tokis adresas: Russia, Staraja Russa, Novgorodskoj gub., Gorodskoj val, Anelė Traškevičė.

Anelė Šurkus įjėško savo vyro Antano Šurkaus ir savo brolio Antano Maigos. Toni-Migus gyveno Cleveland, Ohio, 1916 Hamilton ave. Tokis buvo mano vyro adresas: Tony Shurkus, 1513 Dace str., Six City, Ia. Kas žinote jiems ar man praneškite, nes jau trys metais nežinau kur jis gyvena. Mano adresas: Russia, gorod Petrograd, Obvodnyi kanal, dom 16, kv. 28.

Pranciškus Latvys (Kazimiero sunus), pabėgėlis iš Erzvikos parapijos Raseinių pavieto. Kauno gub. įjėško savo brolio Juozapo Latvio ir pusbrolių Idzidoriaus ir Zuzanos Juškų. Prašau atsilepti draugų ir pažįstamų šiuo adresu: Russia, Pačto stotis Zitkovič. Minsko gub., imieniej "Čistaja Luža", Francu Latvisu.

Juliana Galickaja įjėško sesers Onos Sapiegienės ir švogerio Simano Sapiegos. Jie gyveno Stoughton, Mass. Mano adresas: Russia, Ryga, Petrogradskaja šosse, N 115, kv. 28. Juliana Galeckaja.

Joana Samulionis, įjėško Jokubo ir Petro Galvanauskų. Mano adresas: Russia, gorod Ryga, Petrogradskaja štorona, šosse 115, kv. 28. Joana Samulionis.

Antanas Balčaitis įjėško Jono Balčaičio, kuris gyvena po tokiu adresu: Mr. John Balčaitis, 3100 Emerald ave, Chicago, Ill. Mano adresas: Russia, gorod Elec, Orlovskoj gub., Satraskolskaja ulica, Ženskaja gimnazija, dom Lišenko, polučit Antonu Balčaitisu.

Antanas Kuncleris iš Kauno gub., Panevėžio pav., Smilgių parap., Devongalio kaimo įjėško dėdės Mateušo Kanslerio ir dėdės Jono Stasiuno. Juodu gyveno Chicagoje. Kansleris kilęs iš Smilgių par., Devongalio kaimo, o Stasiunas iš Sidabravos parap. ir miestelio. Mano adresas: Russia, gorod Efreimov, Lomonosovskaja ulica N. 3, Serg. Alexieviču Zvezginu, polučit Kazimiru Vičianasu.

Vladas Juškauskas iš Suvalkų gub., Seinų pav., Obelytės dvaro įjėško Jurgio Karausko, Kazimieros Juškauskaitės ir pažįstamų, atsiliepkite! Dabar gyvenu: Russia, Voronež, M. Aleksieievskaja N 6, Vladas Juškauskas.

Kazimieras Kaunas Gyventojas miestelio Lukšų, Suvalkų gubernijos, Naumiesčio apskrčio, įjėškau giminių, gyvenančių Amerikoje: Prančiškaus Speraucko, Jono Speraucko, Kazimiero Kauno (pusbrolio), Prančiškaus Kauno (brolio). Visi jie gyvena jau senai Amerikoje. Mano adresas: Russia, Orša, Mogilevskoj gub., Počtaliony, Josifu Sodaitisu, del Kazimiero Kauno.

1) Jono (Kazio sunaus) Jonikaičio 40 m. Kauno gub., Raseinių apskrčio, Aleksandravos valsčiaus, Juškaičių kaimo. Gyveno mieste New York apie 28 metus.

2) Petronėlė (Juozo dukte) Balsevičiūtė 28 m., taipgi Kauno gub., Raseinių ap., Aleksandravos valsčiaus kaimo Jodžių.

2) Petronėlė (Juozo dukte) Balsevičiūtė 25 metų, Kauno gub., Raseinių ap., Aleksandr. val., kaimo Jodžių. Adresų trijų sekantis: Russia, Petrogradas, Baskovo sker. n. 29, b. 10. Informacijų Biuras prie Centralinio Komiteto.

Neužmirškite sušlept nukentėjusius nuo karės.

DRAUGIJŲ REIKALAI.

Lietuvių Ukėšų Draugystės Administracija, So. Boston, Mass. P. Stanis — prezidentas, 37 P St.,

J. Galinis — vice-prez., 20 Winfield St., J. S. Palionis — prot. rašt., 83 Silver St.,

A. Latvinskas — fin. rašt., 252 Bowen St., M. Mockapetris — iždininkas, 279 Bolton St.,

M. Moliejus — maršalka, 259 Silver St. Sekantis susirinkimas bus Ketterge 10 rugp. 7:30 val. vakare, Lietuvių Svetainėje, So. Boston, Mass. Malonėkite visi nariai pributi!

S. L. Šv. Kazimiero Draugijos Administracija, So. Boston, Mass. T. Jurgelionas — pirm., 377 Broadway,

A. S. Komičius — vice-pirm., 288 E Street, S. Mockus — prot. rašt., 194 Athens St.,

M. Mockapetris — fin. rašt., 279 Bolton St., J. Senukevičia — ižd., 244 Fifth St.,

Maršalkos: J. Zardiackas, 168 Bolton St., J. Senukevičius, 259 Silver St.

Sekantis susirinkimas bus Nedėlij 27 d. rugp. 1916 m., 2 val po pietų, Lietuvių Svetainėje, So. Boston, Mass.

Lietuvių Jaunuomenės Draugijos Administracija E. Cambridge, Mass. F. Janulevičius — prezidentas, 118 Webster Ave.,

A. Valašimas — vice-prez., 849 Cambridge St., O. Baranauskis — prot. rašt., 849 Cambridge St.,

J. Mitrikevičius — finansų rašt., 40 Eighth St., V. Kirsliūtė — iždininkė, 381a Portland St.,

K. Sidabras — knyglininkas, 107 Gore St., Susirinkimai atsibuna pirmą Pėtnyčią kožo mėnesio, 7:30 val. vakare. Jaunuomenės choro repeticijos ir knygynas atdaras buna kožną Seregos vakarą pusė po septintos val., 875 Cambridge St. Cambridge, Mass.

GERIAUSIAS GRABORIUS St. Baracevica.

Nepamirškite, kad aš važiuoju ir į kitus miestus ir nei kiek brangiau už tai neimu. Draugai! Jeigu svetimaučiai arba jusų draugai siųstų jus par kaitą, tai n-klausykite jų, o šaukite pas mane. Aš rokuoju už palaidojimą didelių \$45 dol., mažų \$15. Taip gi aš parduodu kvietkas ir paminklus. Mano ofisas:

258 Broadway, So. Boston, Mass. Tel. So. Boston 839—J.

Eikite visi į lietuvių BUČERNĘ ir GROSERNĘ

Mėsa visados šviežiai ir švariai užlaikoma. Ordorius pristatom į namus, į visas dalis miesto.

A. P. NAUJOKAITIS, 276 Athens St., So. Boston.

PAMEGINKIT SKAITYT Savaitinį Laikraštį "LIETUVA"

Didelis 8 puslapų laikraštis su paveikslais, elngs 24-tus metus. "LIETUVA" yra politikos, literatūros ir mokslo laikraštis, paduodantis daugiausiai žingėdžių žinių iš Lietuvos, Amerikos ir viso pasaulio. Laikraščio kaina

Už visą metų tik \$2.00 Už pusę metų tik \$1.00

Vieną numerį gausit uždėką, jei pareikalauti, adresuodami:

"LIETUVA" 3252 SO. HALSTED STREET CHICAGO, ILL.

Telephone So. Boston 605 LIETUVIŠKAS

Advokatas WILLIAM F. J. HOWARD

Lietuviška pavarė buvo Vincas F. J. Kavaliauskas

315 W. Broadway SO. BOSTON, MASS.

Ar matei Ar skaitel 'Amerikos Lietuvių'

Vienintelis lietuviškas bepartijinis laikraštis Amerikoje, talpina šimtus lietuvių gyvenimo, iš bėgančių pasaulės atsitikimų ypatingai iš karės ir Lietuvos. Darbininkų Žinios, Pralabos po Medžiū, Moterų Skyrius, Moterų Žinios ir Naminiai Darbai, Aprašymai Kariaujančių Šalių, Juokai ir Margynimai. Jeigu vieną perskaitysi tikrai pajumylėsi. Kaina metams \$1.50, Pusei metų 75c., Kanadoje met. \$2.00.

Prisiusk savo aiškų adresą, tai jėsišims pamatyti. Rašyk

"AMERIKOS LIETUVIS", 15 Millbury St., Worcester, Mass.

Dr. Paul J. Jakmauh (Jakimavičius)

Priėmimo valandos: nuo 2 iki 3 val. po pietų ir nuo 7 iki 8 val. vakare.

509 Broadway, Kampas G St., So. Boston, Mass. Telephone South Boston 502

DR. ST. ANDRZEJEWSKI Vienatinis Lenkiškas DANTŲ DAKTARAS

Užtaisu pasigadinusius dantis ir dedu naujus. Laidų grantuotoju. Ištraukiu dantis be jokio skausmo. 176 Harrison ave., Boston, Mass.

Telsinglausia ir geriausia lietuviška APTIEKA

Sutaisau receptus su didžiausia atda, nežinurint, ar tie receptai Lietovos ar Amerikos daktarų. Tai vienatinė lietuviška aptieka Bostone ir Massachusetts valstijoje. Gydytoji galit gaut kokios tik pasaulij yra vartojamos. Galit reikalauti perlaiukus, o aš prisijūsiu per express.

K. ŠIDLAKSAS Apsikuriuos ir Savitaišas 226 Broadway, Kampas C Street, SOUTH BOSTON, MASS. Telephone South Boston 21014 ir 21013

A. T. Liutkevičius, (Smith) Cigarų Idirbėjas. Visur reikalaukit lietuvišdirbtų cigarų, kurių vardai yra sekanti: 1-40-8-100 cigarai ir Smith's Special 5c cigarai. Adresas: 255 SHREWSBURY ST., Worcester, Mass.

Tel. So. Boston 212 Turintis lietuvišką vertėją Advokatas James M. Keyes, 350 West Broadway SO. BOSTON, MASS.

Puikūs Lietuviškas SALIJUNAS kuriame galima gauti visados puikiausios gerimai. Užlaikome visokio Alaus, Deginės, Vynu ir Cigaru. Teipgi užlaikome puiku lietuvišką Restauraciją, ant viršaus Salijuno. Širdingai kviečiame visus atsilankyti pas mus. J. Mathus, 344 W. Broadway, So. Boston, Mass.

SMOKE ZIRA CIGARETTES PLAIN-END

Laiškai į Redakciją.

Del kun. Pr. Meškauskos šmeižtų. "Darbininko" 50-tame numeryje kun. Pr. Meškauskas, kaip "likras Dievo tarnas" (jis pats taip kunigus pavadino), rašo ilgą korespondenciją iš Athol, Mass., parodydami "tikros tiesos" ir pataisydamas "Ateities" korespondento "melagystes". Nemėginsiu aš atsakinėti į visus kun. Meškauskos neteisingus priekaištus, kuriuos jis (kun. Meškauskas) primeta Liet. Sąj. ir Dukterų Draugijai. Gal rasis ir be manes kas pataikys apginti Draugijos gerą vardą. Bet tojo "Dievo tarno" (kun. Meškauskos) korespondencijoje, tarp kitų neteisybių, yra labai neteisingų man priekaištų, kurių aš nei kaip negaliu ir prisiminti. Kun. Meškauskas, rinkdamas prirodymus, kurie Atholo lietuviai yra "bedieviai", tarp kitko, rašo šitaip:

"Nueinu pas P. Buzevičių su reikalu. Jis minėtosios dr-jos išdėdinkas. Štai ant stalo gulė "Keleivio" pundas; vienas įbėga išsineša, kitas. Štai jau antras bedieviškų laikraščių platintojas" ir t.t.

Tatai aš dabar klausiu poną kun. Meškauską: ar gali man šituos padarytus užmetimus prirodyti? Ar Tamsta gali rasti Athole bent vieną žmogų, kuris Tamstai paliudytų, kad pas mane buvo kaip kada "Keleivio" pundas, arba užlaikiau kokio nors laikraščio agenturą? Rods buvo atsūstas šnipas (p. A. Račkus), bent du kartu, kad pas mane nupirktų, taip vadinamų, "bedieviškų laikraščių"; nors aš jo visai nepažinojau, bet ar gavo bent kokį laikraštį pas mane nupirkti? — Ne. Aš tik tam nepažįstamam šnipeliui patariau nueiti pas p. J. Gailiūną, kuris užsiima laikraščių pardavinėjimu.

Jeigu Tamsta pats matei pas mane "Keleivio" punda ir kaip žmonės iš manęs pirkto ir nešėsi, tai tik meldžiu ateiti pas mane, tada nueisim pas advokatą ir ten galėsite Tamstos pasakyti tuos visus prirodymus apie mano bedieviškų ("Keleivio") laikraščių pardavinėjimą, o už tai aš Tamstai užmokėsiu \$500.00. Bet jeigu Tamsta to negalėsi padaryti, tai kaip-gi tada Tamstą pavadinti? — Tamsta pavadini save kunigu — Dievo tarnu; aš-gi tuomet pridėčiau: kunigas-melagius, šmeižikas. Nors tai būtų nemandagus ir šurkštus titulas, bet ką-gi padarysi, nes priežodis sako: "koks ponas, toks kromas."

Prie šios progos čia paminėsiu, kad kun. Meškauskas jau nuo senai mėgina mane šmeižti prieš vietos lietuvius, kad pakentki mano bizniui (esmi siuveljas), bet žmonės matyt supranta žemus kun. Meškauskos norus ir jo šmeižtų visai neklauso, ir dėkavojant Atholo lietuviams, mano biznis eina gerin. Dabar sumanė per laikraštį paskirti mane "Keleivio" agentu arba bedieviškų laikraščių platintojui, bet ir tas nabagui nepavyko, tik gavo nuo žmonių melagiaus vardą. Jau pernai vienoje vestuvėse buvo užsiuolęs ant mano žmonos (labai ne vietoje ir nemandagus užsiuolimas), kad aš parduodąs bedieviškus laikraščius; tuomet sakė, kad jam apie tai liudijęs Jonas Karosas. Na, o dabar rašo, kad pats savo akimis matęs pas mane "Keleivio" punda ir kaip žmonės iš manęs pirkto ir nešėsi. Argi tai ne melagystė?

Jeigu Tamsta mano paduotų išlygų negalėsi išpildyti: t. y. man padarytus priekaištus prirodyti, ir kad nenori melagiaus vardo nešioti, tai aš reikalauju tuos neteisingus ant mano ypato šmeižtus artimiausiam "Darbininko" numeryje viešai at-

šaukti, nes kitaip Tamsta pasirodytum esąs žmogus visai prastos doros. O ką jau tuomet besakyti apie tarnavimą Dievui. Su pagarba Petras Buzevičia.

Juokeliai.

MUSŲ "AMERIKONAI".

Kas nežino mūsų "amerikonus", kuomet jie parvažiuoja į "senąjį kraują". Jie ten nusiduo da didžiausiais išminčiais, žinovais. Vienas tokių "amerikonų" kartą parvažiavęs buvo užkviestas ant bankieto. Kada gerai įklausė emė angliškai dainuoti: "Soldier, porčaps Ir balione, Frenkič heme Ir prosteme, -Beken, bins Ir drai balione Tralele, traalele, traalele. Vienas iš svečių štai ką jam pastebėjo: "Graži būtų ta angliška daina, tik tas "ir" ir "tralele" išeina lyg lietuviškai.

— Jeigu jau tu toks kvailas, niekur nebuvai, nieko nematei ir nežinai, tai kam dar kiši savo nosį kur nereikia, — atkirto "amerikonas"

J. Fisenka.

Kartą tulas laikraščių agentas užėjęs į vienus namus ir radęs juose tik vieną moterį užklausė: — Ar Tamstos vyro nėra namie? — Nėra. Jeigu Tamsta jį kartais kur pamatysi, pasakyk jam, kad pareitų namo — šypsodamos atsakė moteriškė.

J. Fisenka.

Šiaip blogai ir taip blogai. — Delko taip užsimastęs? — Taip, mislinu... — Ką tokio? — Pati mano išvažiavo ant "kontrų". — Na? — Taip, delto dabar mislinu, kaip būtų geriau jai parašyti laiška. Jeigu parašysiu, kad man be jos blogai, tai gal parsiškabint sugrįžti. Jei parašysiu, kad be jos gana gerai, tai ir vėl parsiškabint pamatyti to mano gerumo. (iš Žizn į Smiech)

J. Fisenka.

Dr. Richterio PAIN-EXPPELLER su "ANCHOR". 25 ir 50 centų aptiekose ir tiesiog nuo F. AD. RICHTER & CO., 70-80 Washington St., New York.

JONAS KULIS "Ateities" keliaujantis agentas, dabar važinėja po visas Suv. Valstijas. Kur jis atsilankis, tai jam galima užsimokėti prenumeratą už "Ateitį", duoti užsakymus apgarsinimams ir knygomis. Už jį atsako Ateitis Publishing Co.

Ruskas Doktoras DR. N. A. GLEBOW, Igięs mokslą Berlino, Vienos ir kituose Europos universitetuose. 884 Main St., Cambridge, Mass. Tel. 1235-J Cambridge Ofiso val.: nuo 1 iki 2 ir nuo 5 iki 7 val. po pietų. Nedėliomis nuo 11 iki 12 diena. KITAS OFISAS: 428 Centre St., Jamaica Plain, Tel. Jamaica 1831-W Ofiso valandos: nuo 8 iki 9 ryte ir nuo 3 iki 4 po pietų. Nedėliomis nuo 2 iki 4 po pietų.

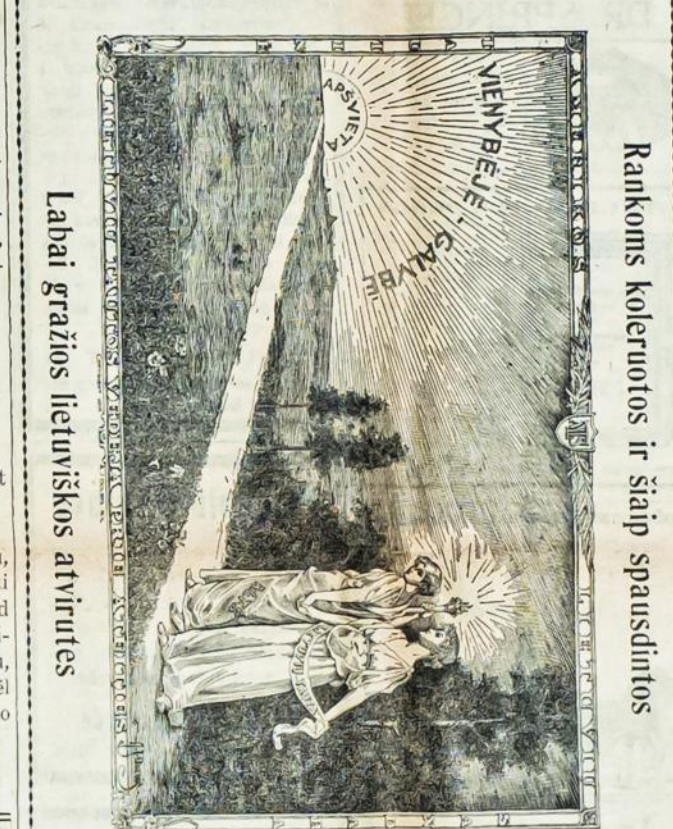
Užsirašyk sau ar savo pažįstamiems Lietuvj bei Amerikoj VIENYBE LIETUVNINKU Eina jau 30-tus metus. Prenumerata \$2.00 metams; \$1.00 pusei metų. Kanadoje \$2.50 metams; \$1.25 pusei metų. Anglijoj, Lietuvoj ir kitur \$3.00 metams; \$1.50 pusei m. Pamatimul vieną num. siunčiam dovanal Knygų katalogą slunčiam ant pareikalavimo dovanal.

J. J. Paukštis & Co. 120-124 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

IŠGYDOMI VYRAI Jeigu nori būti atsakančiai ir sąžiningai ištyrinėtu diplomuotu lietuviško daktaro, tai kreipkis prie DAKTARO LANDES. Jis turi 20-metinę praktiką, užbaigė universitetą New York'e, praktikuodamas didžiausiose ligonbučiuose Amerikoj ir Europoj, kaip tai sveikatos Taryboj New York'e. Gydo labai pasekmingai: Nervų ligas, Nustojimą vyriškumo, Sutinimą, Užnuodijimą kraujo, Ligos inkstų ir vidurių. Gydo: Varicocele, Hydrocele, Hemoroidą, Strykturą, be sunkios operacijos ir gaisinimo laiko. Daktariškas patarimas dykai, po didžiausia slaptyste. Ofiso valandos: nuo 10 val. ryto iki 8 val vakare, nedėliomis iki 4 val. po pietų. DYKAI! Užimanti ir labai naudinga knyga vyrims. Rašykite šiūmi adresu: DR. L. LANDES 140 E. 22nd St., tarpe 3-čios ir Lexington Ave., New York.

SKAITYKIT "ATEITĮ"

Lietuviai, Gelbekit Vientaučius Lietuvoj!

Gerai žinomas jaunas lietuvis artistas-piešėjas, A. J. Dulbis, išleido labai dailias atvirutes, kurių paveiklėlis telpa šiame N. Visas pelnas nuo parduotųjų atviručių yra skiriamas Lietuvos Gelbėjimo Fondui, šelpimui nukentėjusių lietuvių nuo karės. Prekės: Paprastųjų atviručių, 2 už 5c., 6 už 15c., tuzinas už 25c. Kolieruotos: 10c. už vieną; 25c. už 3; 50c. už 6; ir \$1.00 už tuziną. Galima gauti "Ateities" redakcijoje ir visose didesniose knygų krautuose arba siųskite užsakymus su stampomis pinigais, arba "Money Order" pas: A. J. DULBIS, 43 Holly Str., Flushing, New York.

Lietuviai Kriaučiai. Visokius vyriškus drabužius siuvame ant užsakymo. Išvalome, sutaisome ir išprosiname senus. Vienintelė Kriaučių kompanija So. Bostone, kur visame duoda gerą ir gražų darbą už prieinamą kainą. PASIUDINKIPAS MUS SIUTA, O NESIOSI IR DŽIAGSIES, Todėl kurie nori pasisudinti gerą siutą, išvalyt arba suplyt, kreipkitės pas mus South Boston Custom Tailoring Co., 278 Broadway, South Boston, Mass.

Kaffenbaker & Co. BOSTON BREWERY BOSTON, MASS. Sparkling Ale Blue Label Elius Stock Ale Red Label Elius geriausiai tinkamas gerti lietuviams, kurį galima gauti bačkomis ir buteliais pas visus pardavėjus. Lageris ruduose buteliuose. Užlaikyk gera alu gerai. Kainuos tau mažiau nei 5c. bonka imant visa keisa.

Kiekvieno teisybe mylinčio žmogaus pareiga. Dabar, kuomet žmonės neblogai uždirba ir kuomet klerikalai išsijuosę kovoja ir net boikotuoja pirmeivišką spaudą, kiekvieno teisybę mylinčio skaitytojo yra pareiga platinti "Ateitį" ir kitus pirmeivių laikraščius.

"ATEITIS" geriausias lietuvių laikraštis, eina Utarninkais, Ketvergais ir Subatomis ir paduoda naujausias žinias iš viso pasaulio. "Ateities" Spaustuvė atlieka visokius spaudos darbus greitai, gerai ir pigiai. Kaip paukštis negali lekioti be sparnų, taip kiekviena pramonė negali plėtotis be apgarsinimo. Geriausiai garsintis "Ateityje". Kas skaito ir rašo — tas duonos neprašo, todėl kiekvienam reikia skaityti naudingas knygas. "Ateities" knygyne galima gauti visokių naudingų knygų pasiskaitymui, ypač knyga Žmogaus Pareigos — tai tikra kasdieninio gyvenimo mokykla. Kaina tik \$1.00. Visokius užsakymus išpildom greitai. Su visokiais reikalais kreipianties reikia adresuoti: Ateitis Publishing Co., 366 W. BROADWAY, SO. BOSTON, MASS.

Ar Nori Vandenyj Neskesti? JEI NORI be baimės vasarą maudytis, turi butinai išmokyti PLAUKTI ir VANDENYJ NESKESTI. Tą rasi gražiai išaiškinta ir paveikslais parodyta knygutėje: "Kaip pasimokinus plaukti". Iš jos gali sužinoti kaip reikia plaukti Kniupščiam ir Augštieninkam, taipgi kaip Sėdėti arba Vaikščioti vandenyj dugno nepasiekiant ir neskesti. KAINA 20 CENTŲ Agentams nuosėjimčiai. Reikalaukit tuojaus: ATEITIS PUBLISHING CO., 366 West Broadway, South Boston, Mass.

SVARBUS PATĀRIMAS! Norint gauti gerą, naują ir naujausios mados tavorą, visados reikia pirkti naujį Krautuvej, kur visas tavoras naujas ir naujausios mados. Štai nauja ir puikiai įrengta Lietuvių Juvelerijos Krautuvej So. Bostone, kurioj galima gauti visokių auksinių ir sidabrinųjų Laikrodėlių, Laikrodžių, Visokių Spilų, Žiedų, Deimantų ir šiaip visokių suksinių ir sidabrinųjų daiktų kokių tik reikia. Žemos kainos — tavoras pirmos klasos. Taipgi gerai ir greitai pataisome laikrodėlius ir visokius auksinius ir sidabrinuos daiktus. Taipgi parduodam Siutus ir Overkotas, gražiai ir gerai padarytus tiesiog iš Wholesale \$5.00 pigiau, negu kitur galite pirkti. Meldžiame visų lietuvių pas mus atsilankyti, o užtikriname, kad busite užganedinti. Adresas: NATIONAL JEWELRY CO., J. M. Neviackas, J. S. Ananls ir F. Muchnickas, Saviniškai 377 W. Broadway, So. Boston, Mass.

ei Ar skaitel OS Lietuvių? tuviškas beparityviam ikoje, taipia Einia i no, iš bėgančių pausvatingal iš karis ir Lankų Žinios, Prakaburų Skyrius, Moterų Žal Darbal, Aprašymų, Juokai ir Maršpų, perskaitys tikai jometams \$1.50, Po Kanadoj met. \$2.00 aiškų adresų, tai p. l. Rašyk OS LIETUVIS, t., Worcester, Mass. J. Jakmauli (mavičius) landos: nuo 2 iki 7 ir nuo 7 iki 8 vakare. y, Kampas G St., Boston, Mass. south Boston 502 DRZEJEWSKI s Lenkiškas DAKTARAS, gadinusius darjus. Laiką graukiui dantis bekausmo. Boston, Mass. geriausia lietuviška EKA su didžiausia atje receptai Lietuviški. Tai viptieka Bostone i listijoj. Gyduoj tik pasaulij yra reikalauj perlašiu per express. UKSAS y Saviniškas Kampas C Street, TON, MASS. coston 21014 ir 21015 Čius, (Smith) ir bėjus. Visur reikalaukit lietuvių išdurbtų cigaru, kurių vardai yra sekanti: 1-40-8 100 cigarai ir Smith's Special 5c cigarai. Adresas: BURY ST., Mass. ška vertėja atas Eyes. oadway MASS. ikas NAS uti visados Užlaikome linės, Vynu užlaikome restaurana. Sirdingai lankyti pas IS. Boston, Mass. A TES

